

บทที่ 4

การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรม แรงงาน ชาวเมืองและชาวชนบทในจังหวัดขอนแก่น

ในบทนี้จะศึกษาและอธิบายการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมและคนงานที่ตั้งอยู่และทำงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น ตลอดจนชาวเมืองและชาวชนบทในกลุ่มอำเภอต่างๆในจังหวัดขอนแก่นที่สุ่มเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรเป้าหมาย ข้อมูลการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมประกอบด้วยข้อมูลปริมาณการใช้จ่ายในการจ้างแรงงาน การซื้อวัตถุดิบ การขนส่งวัตถุดิบ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า และค่าใช้จ่ายประเภทอื่นๆที่กิจการอาจจะมีการใช้จ่ายเกิดขึ้น โดยการศึกษานี้จะพิจารณาเป็นสัดส่วนร้อยละของปริมาณการใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ศึกษาเพื่อให้ทราบถึงลักษณะและระดับความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันของอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่นกับพื้นที่อื่นๆของประเทศ สำหรับการศึกษาค่าใช้จ่ายของคนงาน ชาวเมืองและชาวบ้านชนบท ประกอบด้วยปริมาณการใช้จ่ายในการบริโภคสินค้าและบริการที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้จ่ายเพื่ออาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย การเดินทาง ค่าน้ำค่าไฟ การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล การพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น โดยการศึกษานี้จะพิจารณาเป็นสัดส่วนร้อยละของปริมาณการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ศึกษา เพื่อให้ทราบถึงระดับความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างประชาชนที่อาศัยในกลุ่มอำเภอต่างๆในจังหวัดขอนแก่นกับพื้นที่เมืองและชนบท

4.1 การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่าง

ในส่วนนี้จะกล่าวถึงการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างจำนวน 40 ตัวอย่างที่ดำเนินกิจการในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมบริเวณพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่นและอำเภอน้ำพอง

โดยในลำดับแรกจะแยกพิจารณาเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จำนวน 30 ตัวอย่าง และโรงงานอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการในอำเภอน้ำพองจำนวน 10 ตัวอย่าง การแยกพิจารณามีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างประเภทต่างๆ ที่เป็นตัวแทนของกิจการอุตสาหกรรมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่นและอำเภอน้ำพอง การใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจะแสดงถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่าง

อุตสาหกรรมประเภทต่างๆในจังหวัดขอนแก่นกับภูมิภาคอื่นๆของประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาภาคต่อไป

การศึกษาในส่วนนี้จะศึกษาข้อมูลการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ภายในระยะเวลา 1 เดือนที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมหรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แบบสอบถาม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างในอำเภอเมืองขอนแก่น

อุตสาหกรรมอาหาร

โรงงานที่เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมอาหารที่ดำเนินกิจการในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น ได้แก่โรงงานผลิตขนม ไส้กรอกหมู และโรงงานผลิตถั่วกระจก โรงงานตัวอย่างมีการจ้างแรงงานรวม 30 คน ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโรงงานตัวอย่างนับว่าเป็นสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดขอนแก่น โรงงานตัวอย่างมีการใช้วัตถุดิบและกรรมวิธีการผลิตโดยสังเขปในแต่ละกิจการดังนี้

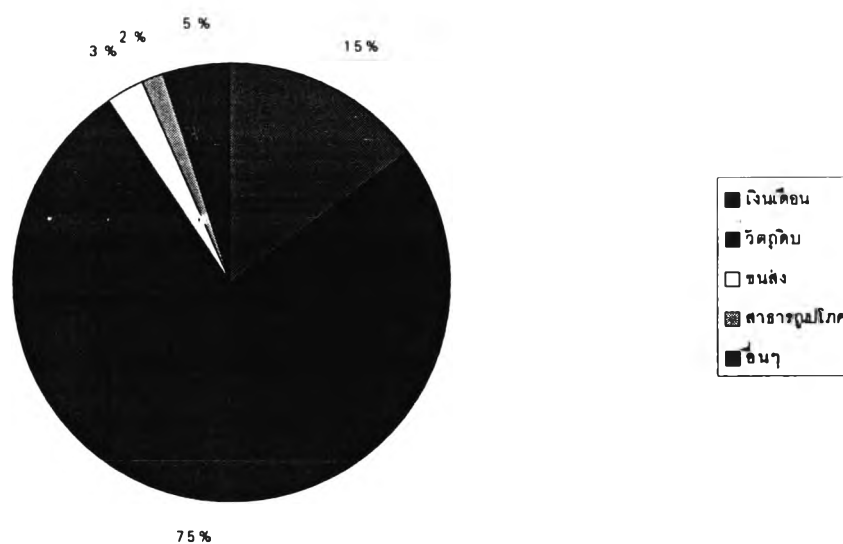
ก.โรงงานขนมและไส้กรอกหมู วัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในกระบวนการผลิต ประกอบด้วย เนื้อหมู หนังหมูและเครื่องปรุงรส โรงงานจะซื้อเนื้อหมูและเครื่องปรุงรสจากตลาดภายในเมืองขอนแก่น สำหรับหนังหมูนั้น จะซื้อจากกรุงเทพมหานครโดยการขนส่งทางรถยนต์ เนื่องจากปริมาณหนังหมูในเมืองขอนแก่นมีปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงงาน

สำหรับกรรมวิธีการผลิตขนม จะนำเนื้อหมูมาปดโดยใช้เครื่องบดเนื้อ แล้วนำเนื้อหมูที่บดแล้วมาผสมเครื่องปรุงโดยใช้เครื่องกวนผสมให้เข้ากัน หลังจากนั้นผสมกับหนังหมูที่หั่นละเอียด เสร็จแล้วนำมามัดเป็นห่อด้วยใบตองโดยแรงงานคน

สำหรับการผลิตไส้กรอก จะนำเนื้อหมูมาบดผสมเครื่องปรุงรส เสร็จแล้วนำยัดใส่ไส้หมูด้วยเครื่องยัดไส้เป็นไส้กรอกหมูแล้วนำมาตากแดด ขนมและไส้กรอกหมูที่ผลิตได้จะใช้เวลาประมาณ 2 วันถึงจะนำมาบริโภคได้ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ จะขายส่งให้กับร้านค้าขายของที่ระลึกภายในเมืองขอนแก่นและกรุงเทพมหานคร

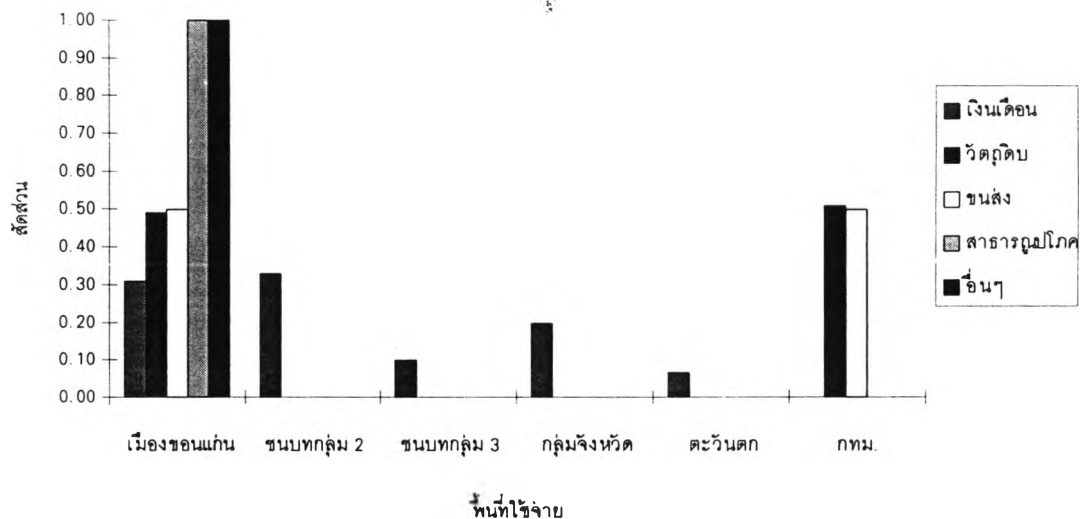
ข. โรงงานถั่วกระจก ส่วนมากจะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ ถั่วลิสง งา และน้ำตาล วัตถุประสงค์กล่าวจะซื้อจากพ่อค้าคนกลางภายในเมืองขอนแก่น โดยแหล่งเพาะปลูกถั่วลิสงที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ การผลิตถั่วกระจกมีขั้นตอนการผลิตที่ไม่ซับซ้อนมากนัก จะใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ในกระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะนำออกขายหน้าร้านและขายส่งให้กับร้านค้าขายของที่ระลึกภายในเมืองขอนแก่น การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารตัวอย่างแสดงดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.1 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ รายจ่ายในการซื้อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 75 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง รายจ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ รายจ่ายที่ใช้ในการขนส่งวัตถุดิบและผลผลิต รายจ่ายค่าสาธารณูปโภค โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 และ 5 และ 3 และ 2 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.2 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารในอำเภอเมืองขอนแก่นที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบของอุตสาหกรรมอาหารส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 51 จะซื้อวัตถุดิบจากกรุงเทพมหานคร ได้แก่ หนัหมูหัน ที่เหลือประมาณร้อยละ 49 จะซื้อภายในเมืองขอนแก่น ได้แก่ เนื้อหมู ไล่หมู ซึ่งมีแหล่งเลี้ยงหมูที่สำคัญบริเวณพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นและอำเภอบ้านไผ่

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 33 จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 ได้แก่บริเวณ อำเภอกระนวน รองลงมาค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นภายในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 31 ของค่าใช้จ่ายเพื่อค่าจ้างทั้งหมด ที่เหลือจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ ภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเขตจังหวัดกาฬสินธุ์และมหาสารคาม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นภายในเขตชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 ได้แก่ อำเภอชุมแพ และจังหวัดสุพรรณบุรี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 และ 7 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมดตามลำดับ คนงานทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในบริเวณโรงงานโดยเจ้าของโรงงานจะจัดสถานที่พักและอาหารให้แต่คนงานจะส่งรายได้กลับไปยังภูมิลำเนาเดิมของตน

ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งจะเกิดจากการซื้อวัตถุดิบโดยการจ้างรถยนต์รับจ้าง ใน 2 พื้นที่ ได้แก่ เมืองขอนแก่นและกรุงเทพมหานครในสัดส่วนที่เท่ากัน ในขณะที่เดียวกันรายจ่ายเพื่อสาธารณูปโภค ได้แก่ ค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้าที่ใช้ในกระบวนการผลิต และรายจ่ายอื่นๆ ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าอาหารของคนงาน ค่าซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะเกิดขึ้นภายในเขตเมืองขอนแก่นทั้งหมด

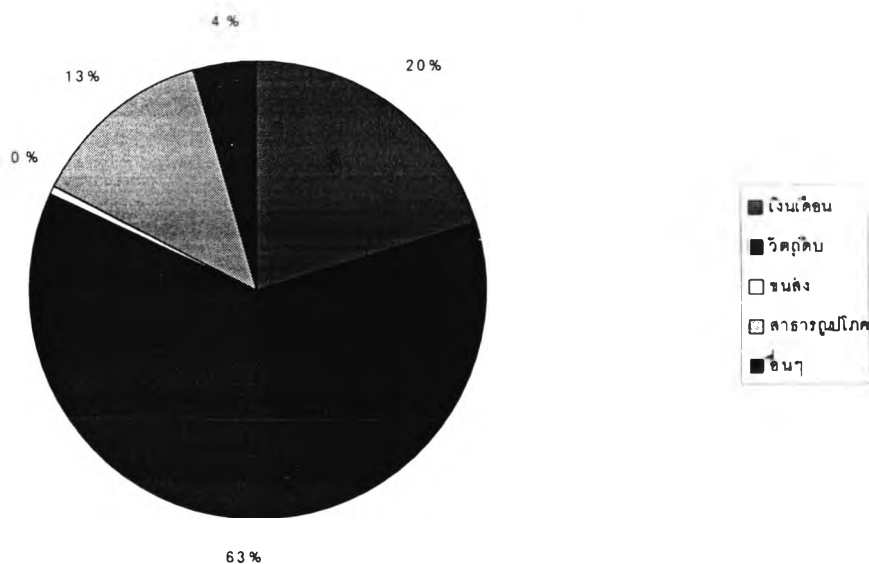
รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมอาหารตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมด ประมาณเดือนละ 865,883 บาท

อุตสาหกรรมเครื่องจักร

โรงงานที่เป็นตัวแทนอุตสาหกรรมเครื่องจักร ได้แก่ โรงงานประกอบและซ่อมเครื่องทอแหวน ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมทอแหวน มีการจ้างแรงงาน 240 คน สำหรับการผลิตรจะนำชิ้นส่วนจากโรงงานผลิตชิ้นส่วนในกรุงเทพมหานครกว่าร้อยละ 90 และชิ้นส่วนที่ต้องนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น ประมาณร้อยละ 10 มาประกอบ แล้วส่งขายให้กับโรงงานทอแหวนในจังหวัดขอนแก่น การขนส่งวัตถุดิบและผลผลิตจะใช้การขนส่งทางรถยนต์

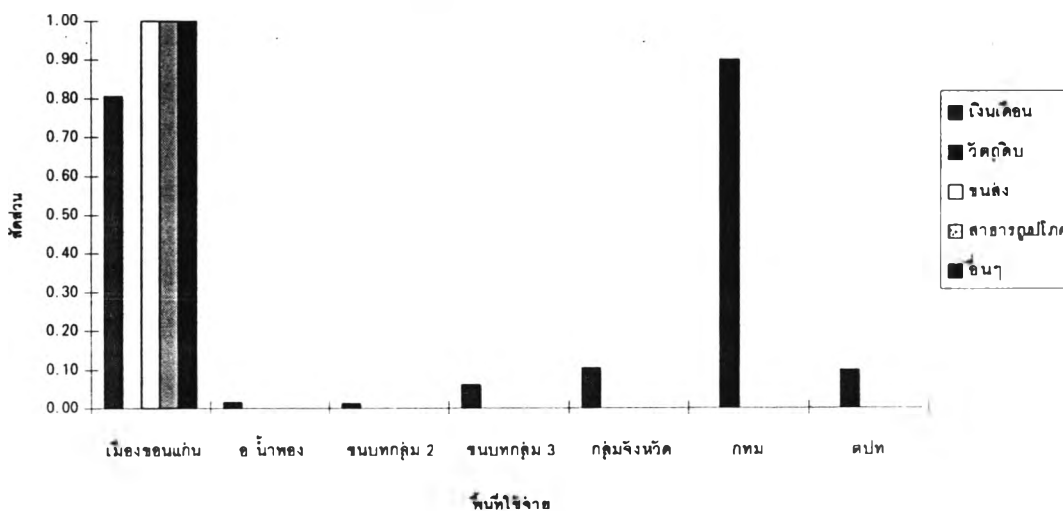
การใช้จ่ายของโรงงานประกอบเครื่องจักรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆสามารถแสดงดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.3 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเครื่องจักรที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลได้แก่ รายจ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 62 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าสาธารณูปโภค รายจ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆและรายจ่ายที่ใช้ในการขนส่งวัตถุดิบ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 และ 13 และ 4 และ 0.34 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.4 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเครื่องจักรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบของอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลส่วนใหญ่จะซื้อวัตถุดิบจาก กรุงเทพมหานคร และซื้อจากต่างประเทศได้แก่ประเทศญี่ปุ่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90 และ 10 ของค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบทั้งหมด

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 81 จะเกิดขึ้นกับคนที่อาศัยในเมืองขอนแก่น รองลงมาประมาณร้อยละ 10 จะเกิดขึ้นภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดมหาสารคาม ที่เหลือร้อยละ 8 ของค่าจ้างจะเกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอรอบๆ ได้แก่ ภายในเขตชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 บริเวณ อำเภอบ้านไผ่ และอำเภอหนองเรือ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นน้อยมากในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพองและ ในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 บริเวณ อำเภอพระยืน คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 2 และ 1 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด ตามลำดับ

ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคได้แก่ ค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปา การขนส่งและรายจ่ายอื่นๆ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นภายในเขตเมืองขอนแก่น ทั้งหมด

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมด ประมาณเดือนละ 4,096,886 บาท

อุตสาหกรรมโลหะและอโลหะ

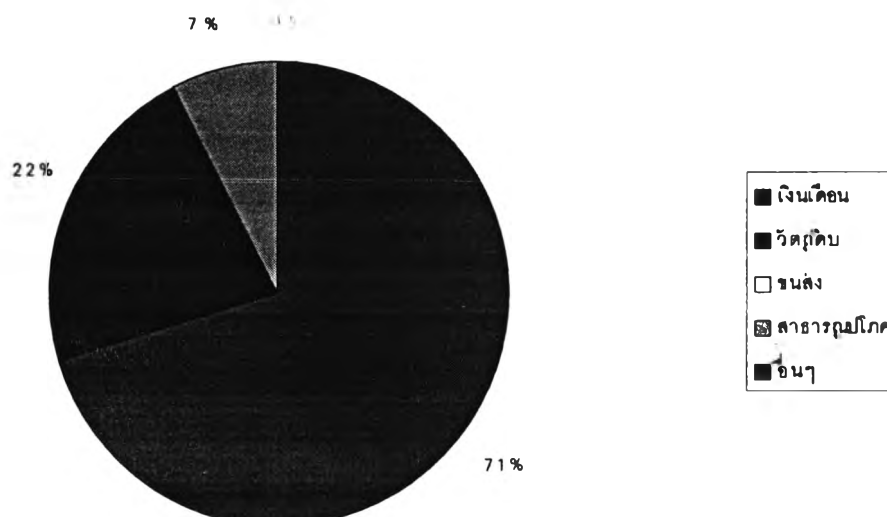
โรงงานอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะที่เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะใน อำเภอเมืองขอนแก่น ได้แก่ โรงงานหล่อไบคันไถโรงงานหล่อตะปูและโรงงานตุ๊กตาเซรามิก มีการจ้างแรงงานรวม 905 คน วัตถุดิบและขั้นตอนการผลิตมีวิธีการดังนี้

ก. อุตสาหกรรมหล่อไบคันไถและหล่อตะปู จ้างแรงงาน 120 คน วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ เหล็กเส้น และเศษเหล็ก โดยเหล็กเส้นจะซื้อจากกรุงเทพมหานครแล้วนำมาหล่อเป็นตะปู ตลาดที่สำคัญได้แก่ ประเทศในกลุ่มอินโดจีน ส่วนเศษเหล็กจะซื้อจากโรงรับซื้อเศษเหล็กในเมืองขอนแก่นแล้วนำมาหล่อเป็นไบคันไถขายให้กับ โรงงานผลิตรถไถนาในเมืองขอนแก่นและขายให้กับ โรงงานซ่อมรถไถนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การขนส่งวัตถุดิบจะใช้การขนส่งทางรถยนต์เป็นหลัก

ข. โรงงานตุ๊กตาเซรามิก เป็นโรงงานสาขาที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร โรงงานนี้มีการจ้างแรงงาน 785 คน การใช้จ่ายของโรงงานนี้จะมีเฉพาะค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างและค่าสาธารณูปโภคเท่านั้น สำหรับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตทั้งหมดจะนำเข้าจากต่างประเทศ โดยผ่านสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจึงเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานในกรุงเทพมหานคร วัตถุดิบที่ใช้และแหล่งที่มาของวัตถุดิบประกอบด้วย ดินผสมจะนำเข้ามาจากประเทศญี่ปุ่น สีนํ้าเข้ามาจากประเทศสิงคโปร์และไต้หวัน สารเคลือบเงาเข้ามาจากประเทศเนเธอร์แลนด์ ปูนพลาสติกและโพลีเอสเตอร์เรซินนำเข้ามาจากประเทศไต้หวัน กระบวนการผลิตจะนำดินมาผสมตามสูตรแล้วนำเข้าแบบตามตลาดสั่งมา แล้วแต่งสีและอบแห้ง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะเป็นตุ๊กตาเซรามิก ส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ การขนส่งวัตถุดิบจากกรุงเทพมหานครมาโรงงานจะใช้การขนส่งทางรถยนต์เป็นหลัก

การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะก่อให้เกิดการใช้จ่ายในพื้นที่ต่างๆดังภาพนี้

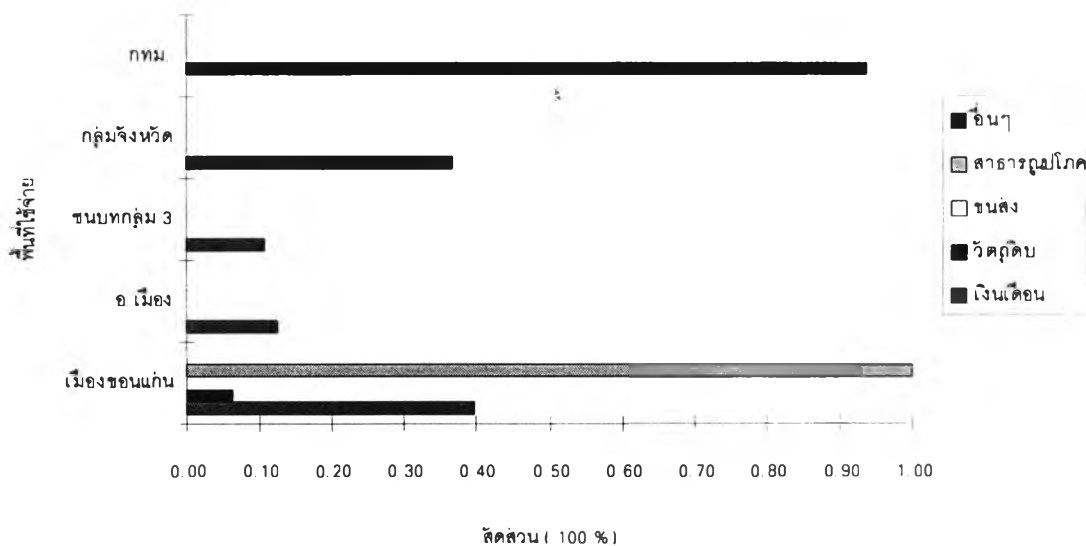
ภาพที่ 4.5 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะที่ดำเนินการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะได้แก่ รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ซึ่งมีการจ้างแรงงานกว่า 900 คน คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 71 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบ และค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22 และ 0.34 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการขนส่งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร จะเป็นผู้ขนส่งวัตถุดิบและผลผลิตทั้งหมด

ภาพที่ 4 6 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะส่วนใหญ่จะใช้จ่ายภายในเมืองขอนแก่น โดยค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้คนงานที่ทำงานในโรงงานกว่าร้อยละ 40 จะจ่ายให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงโรงงานในระยะทาง ประมาณ 10 กิโลเมตร ได้แก่พื้นที่ในเมืองขอนแก่นและสุขาภิบาลท่าพระ รองลงมากร้อยละ 37 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างจะจ่ายให้คนงานที่อาศัยภายในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่พื้นที่ในอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม มีระยะทางห่างจากเมืองขอนแก่นประมาณ 40 กิโลเมตร มีรถประจำทางบริการอย่างสะดวกสบายในการเดินทาง ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ ภายในเขตชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่น และ ในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 ได้แก่ อำเภอบ้านไผ่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13 และ 11 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด ตามลำดับ

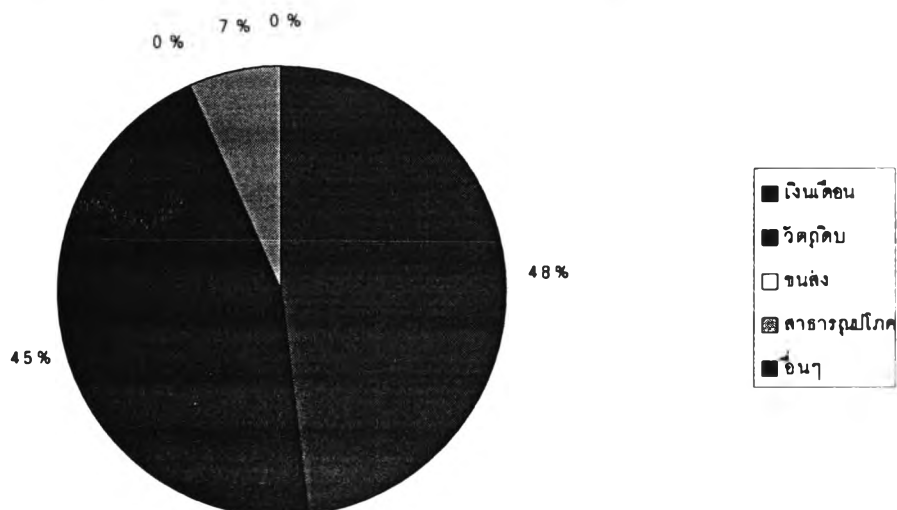
สำหรับรายจ่ายเพื่อวัสดุก่อสร้างค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครถึง ร้อยละ 94 โดยจะเป็นการซื้อเหล็กเส้นเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมโลหะ นอกนั้นค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นภายในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6 โดยจะใช้จ่ายเพื่อซื้อเหล็กและเศษเหล็ก แหล่งนำเข้าเศษเหล็กที่สำคัญ ได้แก่ประเทศในกลุ่มอินโดจีน ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นภายในเขตเมืองขอนแก่น

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 5,972,333 บาท

อุตสาหกรรมทอแหวน

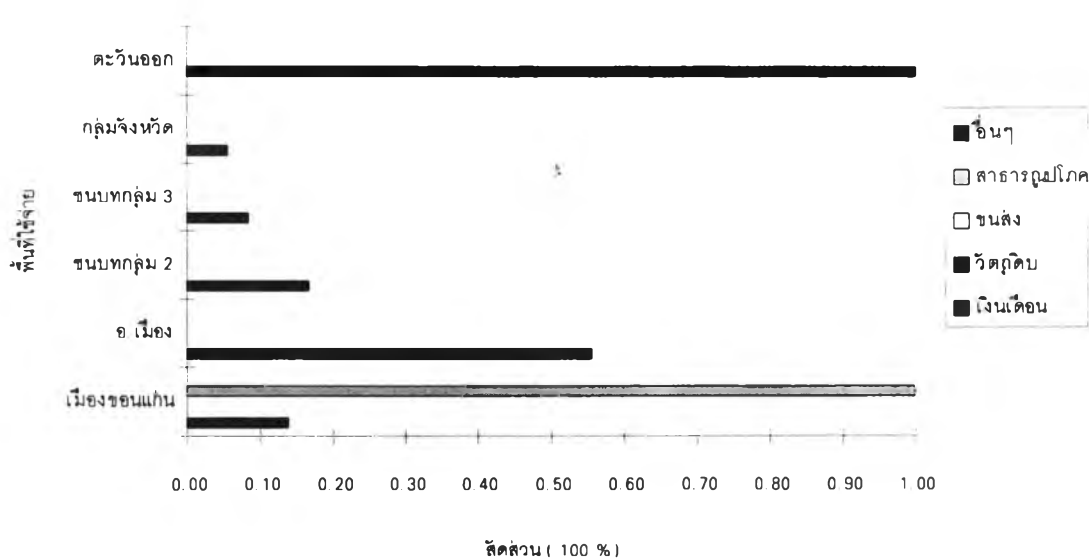
โรงงานทอแหวนที่เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมทอแหวนในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น มีการจ้างแรงงาน 3,500 คน วัตถุดิบที่สำคัญของอุตสาหกรรม ได้แก่ เม็ดพลาสติกชนิด NE และเม็ดพลาสติกในลอน วัตถุดิบเหล่านี้จะถูกสั่งซื้อจากโรงงานผลิตเม็ดพลาสติกในจังหวัดระยองแล้วขนส่งทางรถยนต์ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 304 เป็นเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคตะวันออกที่สำคัญจากจังหวัดระยองมายังจังหวัดขอนแก่น กรรมวิธีการผลิตจะนำเม็ดพลาสติกทั้ง 2 ชนิดมาผสมแล้วเข้าเครื่องเป่าความร้อนเพื่อทำให้เป็นเส้น แล้วนำเข้าสู่กระบวนการทอโดยใช้เครื่องทอที่ผลิตได้จากโรงงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมทอแหวนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆสามารถแสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.7 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมทอแหวนที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมทอแหวนได้แก่ รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 48.18 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบ และค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.22 และ 6.6 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.8 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 56 ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นภายในเขตชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นที่มีที่ตั้งหมู่บ้านตามถนนสายหลักในระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร รองลงมาประมาณร้อยละ 17 ค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างจะเกิดขึ้นภายในเขตชนบทของอำเภอกลุ่มที่ 2 ในเขตอำเภอบ้านฝางและกิ่งอำเภอบ้านแฮด ในขณะที่ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นภายในเขตเมืองขอนแก่นซึ่งมีพื้นที่ใกล้ชิดกับโรงงานอุตสาหกรรม คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 14 ที่เหลือจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ ภายในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 ได้แก่พื้นที่อำเภอหนองเรือ ชุมแพ พล และบ้านไผ่ มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นร้อยละ 8 สำหรับในพื้นที่กลุ่มจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่จังหวัดกาฬสินธุ์และมหาสารคาม มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นร้อยละ 6 ของการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด การเดินทางมาทำงานของแรงงานเกือบทั้งหมดจะเดินทางโดยรถสวัสดิการที่โรงงานจัดรับส่งคนงานตามหมู่บ้านชนบทโดยชาวบ้านจะนิยมทำงานในโรงงานเดียวกันทั้งหมู่บ้าน

สำหรับรายจ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ค่าใช้จ่ายทั้งหมดเกิดขึ้นในภาคตะวันออก โดยจะซื้อเม็ดพลาสติกจากโรงงานผลิตเม็ดพลาสติกที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภค ได้แก่ค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นภายในเขตเมืองขอนแก่น

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 35,010,333 บาท

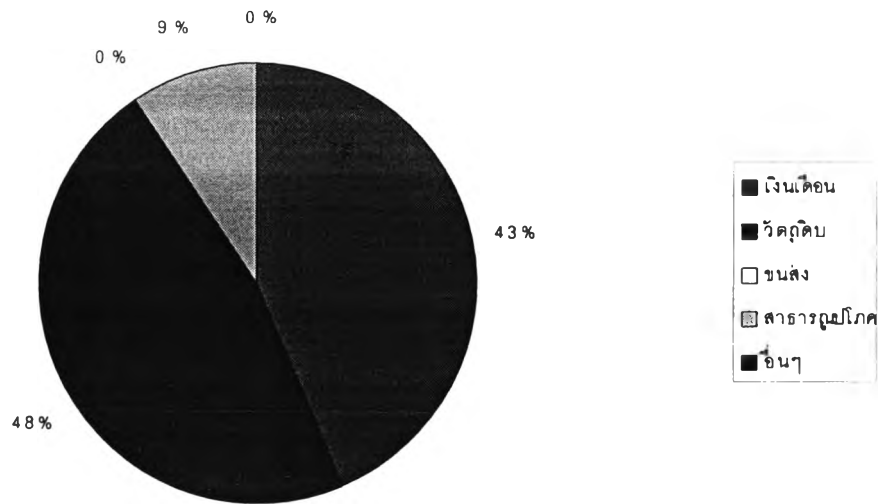
อุตสาหกรรมบริการ

กิจการอุตสาหกรรมที่เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมบริการในอำเภอเมืองขอนแก่น ได้แก่ กิจการซ่อมรถ ซ่อมเครื่องมือก่อสร้าง กิ่งโลหะ ชุบโลหะ เหล็กตัด และ โรงงานบรรจุข้าว กิจการตัวอย่างทั้งหมดมีการจ้างงาน 168 คน การดำเนินกิจการของอุตสาหกรรมมีการใช้วัตถุดิบและขั้นตอนการผลิตโดยสังเขปดังนี้

ก.กิจการซ่อมรถ ซ่อมเครื่องมือก่อสร้าง กิ่งโลหะ ชุบโลหะและเหล็กตัด อุตสาหกรรมเหล่านี้เป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่มีอยู่มากในจังหวัดขอนแก่น วัตถุดิบที่ใช้ ได้แก่ เหล็กเส้น เหล็กกลม เหล็กแผ่น อะไหล่เครื่องยนต์ ส่วนใหญ่กิจการจะสั่งซื้อวัตถุดิบดังกล่าวจากตัวแทนจำหน่ายในเมืองขอนแก่น และกรุงเทพมหานคร การให้บริการของกิจการจะให้บริการ ลูกค้าภายในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดข้างเคียง

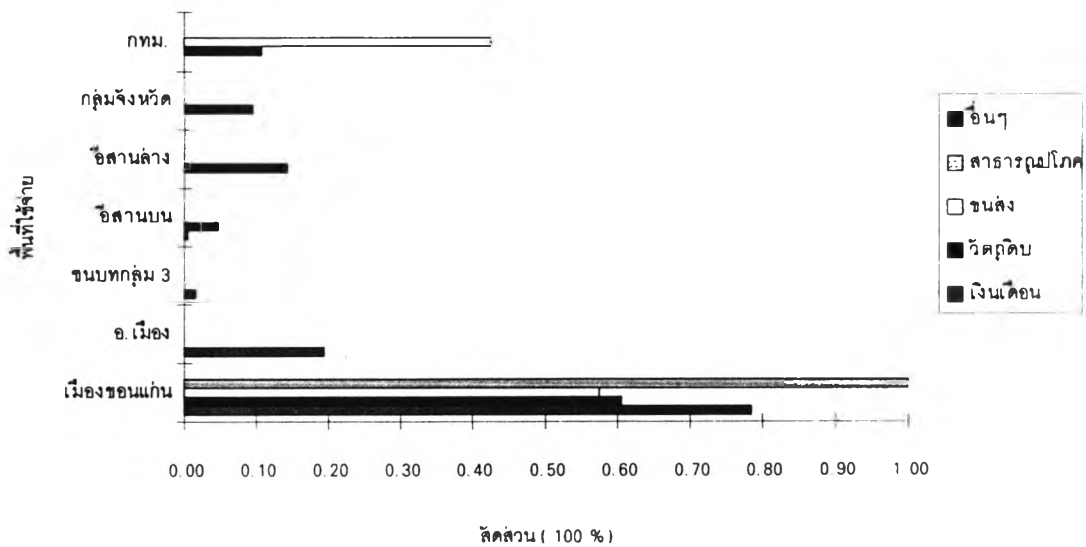
ข.โรงงานบรรจุข้าว วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวสาร และถุงบรรจุ โดยข้าวสารจะซื้อจากโรงสี ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดมหาสารคาม กาฬสินธุ์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมาและยโสธร สำหรับถุงบรรจุจะสั่งซื้อจากกรุงเทพมหานคร วัตถุดิบจะถูกขนส่งโดยรถยนต์จากแหล่งต่างๆโดยผู้ขายวัตถุดิบจะนำมาส่งให้โรงงาน การผลิตจะนำข้าวสารมาบรรจุ โดยใช้แรงงานคนเป็นหลัก แล้วนำมาจำหน่ายในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดใกล้เคียง การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมบริการที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆสามารถแสดงดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.9 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมบริการที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมบริการได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 46.95 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าสาธารณูปโภค และค่าขนส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.49 และ 9.37 และ 0.18 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.10 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมบริการที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบของอุตสาหกรรมบริการส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 61 จะเกิดขึ้นภายในเมืองขอนแก่น โดยเกิดจากการซื้อวัตถุดิบประเภท เหล็กเส้น เหล็กแผ่น และ อะไหล่รถยนต์จากร้านค้าและตัวแทนจำหน่ายที่ประกอบกิจการในเมืองขอนแก่น รองลงมา

ประมาณร้อยละ 14 ของค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบจะเกิดขึ้นจากการซื้อข้าวสารจากโรงสีที่ผู้ประกอบการมีความคุ้นเคยกันในจังหวัดนครราชสีมาและยโสธร ซึ่งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นจากการซื้อเหล็กและแผ่นอะลูมิเนียมที่ตัวแทนจำหน่ายในจังหวัดขอนแก่นไม่มีจำหน่าย และซื้อถุงพลาสติกมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 11 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดใกล้เคียงกับจังหวัดขอนแก่นจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นร้อยละ 10 ซึ่งเกิดจากการซื้อข้าวสารในเขตจังหวัดมหาสารคามและกาฬสินธุ์ และที่เหลืออีกร้อยละ 5 ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนจากการซื้อข้าวสารเพื่อใช้ในกิจการข้าวสารบรรจุถุงขาย

การใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างค่าใช้จ่ายกว่าร้อยละ 78 จะจ่ายให้กับชาวเมืองที่อาศัยในเมืองขอนแก่น รองลงมาร้อยละ 19 ของเงินเดือนค่าจ้าง จะจ่ายให้กับชาวบ้านในชนบทที่อาศัยในพื้นที่อำเภอเมืองขอนแก่น ที่เหลือจะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 ได้แก่ อำเภอบ้านไผ่

สำหรับรายจ่ายเพื่อการขนส่งจะเป็นการขนส่งทางรถยนต์โดยเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่ ได้แก่ ภายในเมืองขอนแก่นและกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57 และ 43 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นภายในเขตเมืองขอนแก่น

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมบริการ ตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 2,229,093 บาท

อุตสาหกรรมเกษตร

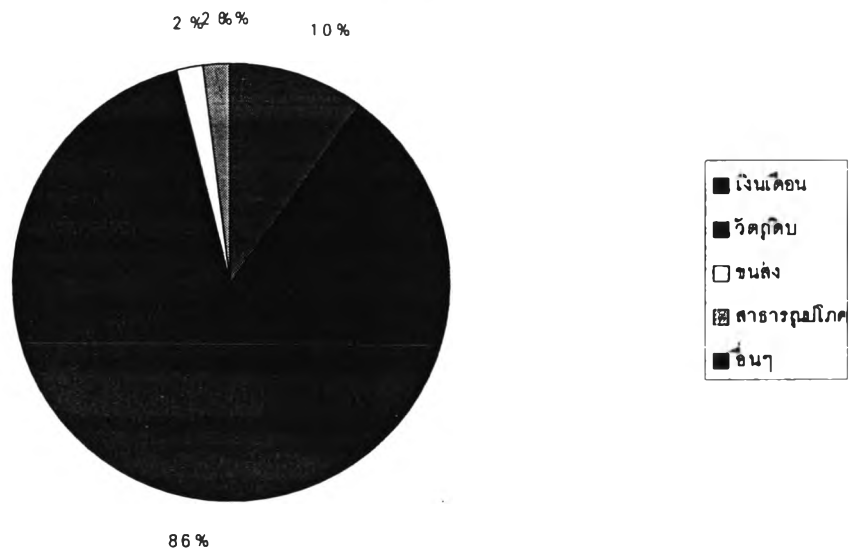
โรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมเกษตร ได้แก่ โรงสีข้าว และ โรงงานปั่นนุ่นและทำที่นอนนุ่น โรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างทั้งหมดมีการจ้างแรงงาน 33 คน การใช้วัตถุดิบและกรรมวิธีการผลิตมีดังนี้

ก.โรงสีข้าว วัตถุดิบที่สำคัญ คือข้าวเปลือกโดยส่วนใหญ่จะรับซื้อจากภายในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีพื้นที่ชลประทานหนองหวายในเขตอำเภอเมืองและอำเภอน้ำพองเป็นแหล่งผลิตที่สำคัญ

กรรมวิธีการผลิตจะนำข้าวเปลือกมาสีโดยใช้พลังงานจากแกลบเป็นเชื้อเพลิง ในการขัดสีข้าว ข้าวสารที่ได้จะจำหน่ายให้ร้านค้าเพื่อนำไปจำหน่ายในตลาดภายในจังหวัดขอนแก่นต่อไป

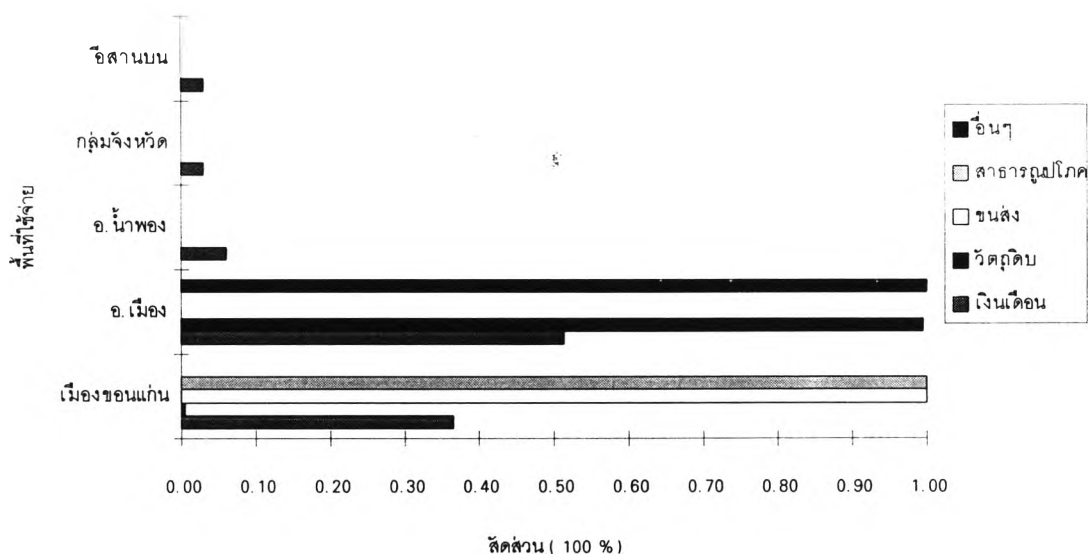
ข. โรงงานปั่นนุ่นและทำที่นอนนุ่น วัตถุประสงค์ที่ใช้ ได้แก่ เมล็ดนุ่นและผ้า เมล็ดนุ่นจะรับซื้อ จากชาวบ้านชนบทภายในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นโดยส่วนใหญ่มาจากอำเภอเมือง สำหรับผ้าจะสั่งซื้อจากร้านค้าผ้าในเมืองขอนแก่น กรรมวิธีการผลิตจะนำเมล็ดนุ่นมาปั่นด้วยเครื่อง เพื่อให้ได้นุ่น แล้วนำนุ่นที่ได้จากการปั่นมาอัดใส่ที่นอนโดยใช้แรงงานคน ผลิตภัณฑ์ที่ได้ จะเป็นที่นอนและหมอน ซึ่งมีจำหน่ายทั้งส่งและปลีกให้กับตลาดในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดใกล้เคียงต่อไป การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเกษตรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆสามารถแสดงเป็นภาพดังนี้

ภาพที่ 4.11 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเกษตรที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมเกษตรได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุประสงค์คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 86.28 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าขนส่ง ค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.96 , 1.88 , 1.74 และ 0.14 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.12 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเกษตรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบของอุตสาหกรรมเกษตรจะเกิดขึ้นในอำเภอเมืองขอนแก่นเท่านั้น โดยจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการซื้อข้าวเปลือกจากแหล่งเพาะปลูกข้าวที่สำคัญซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองในเขตพื้นที่ ตำบลท่ากระเสริม หนองตุม โนนท่อน บัวใหญ่ เป็นต้น ในบริเวณดังกล่าวมีระบบชลประทานจากโครงการชลประทานหนองหวาย ทำให้สามารถเพาะปลูกข้าวได้ตลอดทั้งปี ดังนั้นจึงมีการซื้อข้าวเปลือกซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญของโรงสี จากบริเวณพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่น ถึงร้อยละ 99 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด ที่เหลือเพียงร้อยละ 1 จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการซื้อผ้าเพื่อใช้ในโรงงานเย็บที่นอนจากร้านค้าในเขตเมืองขอนแก่น

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 51 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายกว่าร้อยละ 37 จะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองขอนแก่น และค่าใช้จ่ายกว่าร้อยละ 6 จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพอง ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ได้แก่จังหวัดมหาสารคาม และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับเพียงร้อยละ 3 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมดเท่านั้น

ส่วนรายจ่ายเพื่อการขนส่งซึ่งเป็นการขนส่งทางรถยนต์และค่าสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันค่าใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองทั้งหมด

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมเกษตรตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมด ประมาณเดือนละ 1,828,250 บาท

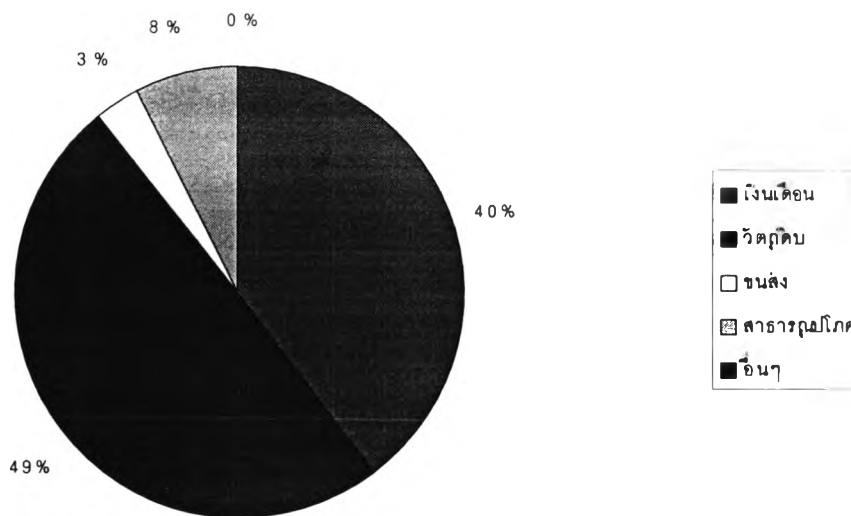
อุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง

โรงงานอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างที่ใช้เป็นตัวแทนอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง ได้แก่ โรงงานอิฐมอญ และโรงงานผลิตท่อซีเมนต์ เสาคอนกรีต และพื้นซีเมนต์ โรงงานตัวอย่างมีการจ้างแรงงาน 235 คน กิจกรรมดังกล่าวมีการใช้วัตถุดิบและกรรมวิธีการผลิตโดยสังเขปดังนี้

ก. โรงงานอิฐมอญ วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ดินเหนียว ที่ได้จากแหล่งดินเหนียวจากบริเวณข้างเคียงโรงงานจะถูกขนส่งโดยรถยนต์ แล้วนำดินเหนียวมาหมัก และนวด นำมาขึ้นรูป ผึ่งแห้ง แล้วนำเข้าเตาเผา โดยใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิงก็จะได้อิฐมอญขายให้กับตลาดในจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดข้างเคียงต่อไป

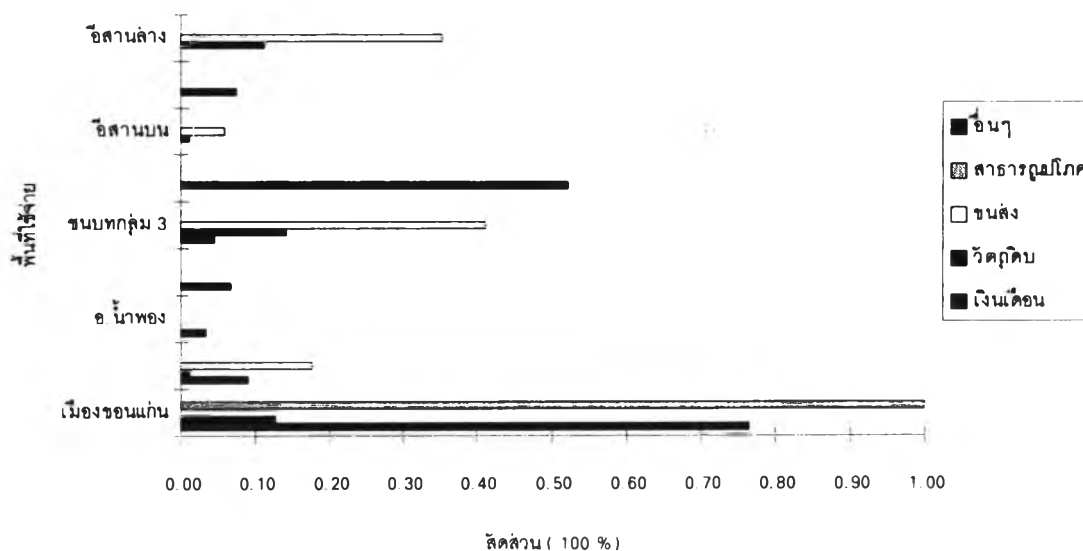
ข. โรงงานผลิตท่อซีเมนต์ เสาคอนกรีต และพื้นซีเมนต์ วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ปูนซีเมนต์ หินทราย และเหล็กเส้น กิจกรรมจะซื้อปูนซีเมนต์จากจังหวัดสระบุรีซึ่งเป็นแหล่งผลิตปูนซีเมนต์ที่สำคัญของประเทศ หินและทรายบางส่วนจะซื้อจากจังหวัดขอนแก่น บริเวณอำเภอกุฉินารายณ์ ซึ่งมีโรงงานย่อยหิน ทรายกิจกรรมจะซื้อจากบริเวณจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครราชสีมา สำหรับเหล็กเส้นจะสั่งซื้อจากกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ วัตถุดิบทั้งหมดจะถูกขนส่งทางรถยนต์ กรรมวิธีการผลิตจะนำ ปูน หิน ทราย มาผสมตามสัดส่วนที่กำหนดโดยใช้เครื่องชั่ง แล้วนำเข้าเครื่องผสม ใส่น้ำตามสัดส่วนที่กำหนด เสร็จแล้วนำมาเทลงแบบที่กำหนด ผลิตภัณฑ์ที่ได้ จะนำจำหน่ายในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดข้างเคียงต่อไป การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมก่อสร้างเพื่อซื้อวัตถุดิบและจ้างแรงงานจะเกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ สามารถสรุปดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.13 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างที่ดำเนินการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 49.59 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าสาธารณูปโภคและค่าขนส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.68 และ 7.58 และ 3.15 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.14 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบของอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ภาคกลางของประเทศ เขตจังหวัดสระบุรี โดยอุตสาหกรรมจะสั่งซื้อปูนซีเมนต์จากโรงงานผลิตปูนซีเมนต์และหินในจังหวัดสระบุรีซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญของอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนถึง

ร้อยละ 52 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด รองลงมาอุตสาหกรรมจะซื้อหินย่อยจากโรงงานย่อยหินที่ตั้งอยู่ในอำเภอกงหรา จังหวัดขอนแก่นซึ่งอยู่ในเขตชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 14 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด รองลงมาจากร้อยละ 13 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ จะเป็นการซื้อวัสดุดิบประเภทเหล็กเส้นจากตัวแทนจำหน่ายภายในพื้นที่เมืองขอนแก่น สำหรับการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จะเป็นการซื้อทรายก่อสร้างจากบริเวณอำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด ที่เหลือจะซื้อวัสดุดิบประเภท ทรายจากจังหวัดหนองคาย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นที่มีแหล่งดูทรายบริเวณริมน้ำชี และแหล่งดินเหนียวที่ใช้ในโรงงานผลิตอิฐมอญ คิดเป็นสัดส่วน เท่ากัน ทั้งสองพื้นที่เพียงร้อยละ 1 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 76 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 ในเขตกิ่งอำเภอบ้านแฮด ร้อยละ 7 ที่เหลือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 ในเขตอำเภอบ้านไผ่ และพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพอง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5 และ 3 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด ตามลำดับ

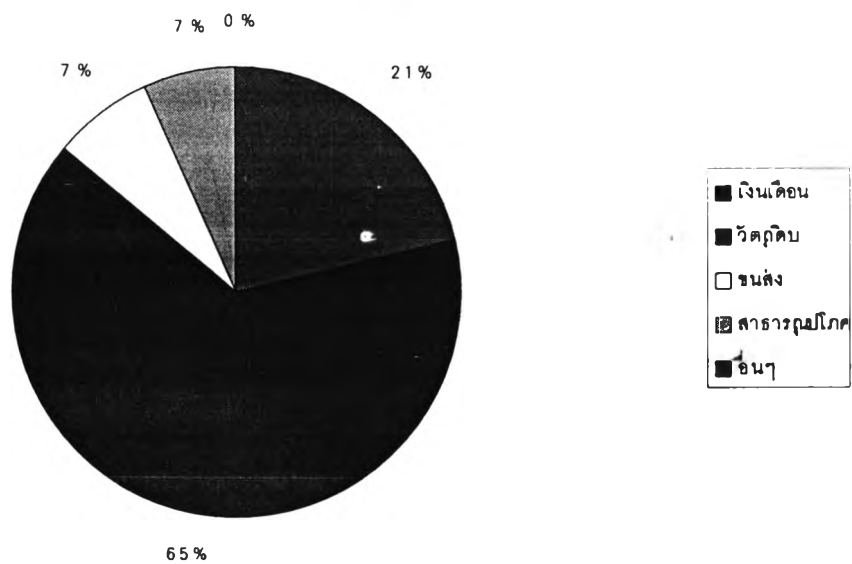
สำหรับรายจ่ายเพื่อการขนส่งซึ่งเป็นการขนส่งทางรถยนต์ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด รองลงมาเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่น และเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35 และ 18 และ 6 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่ง ตามลำดับ

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมก่อสร้างตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 1,643,546บาท

อุตสาหกรรมแปรรูปไม้

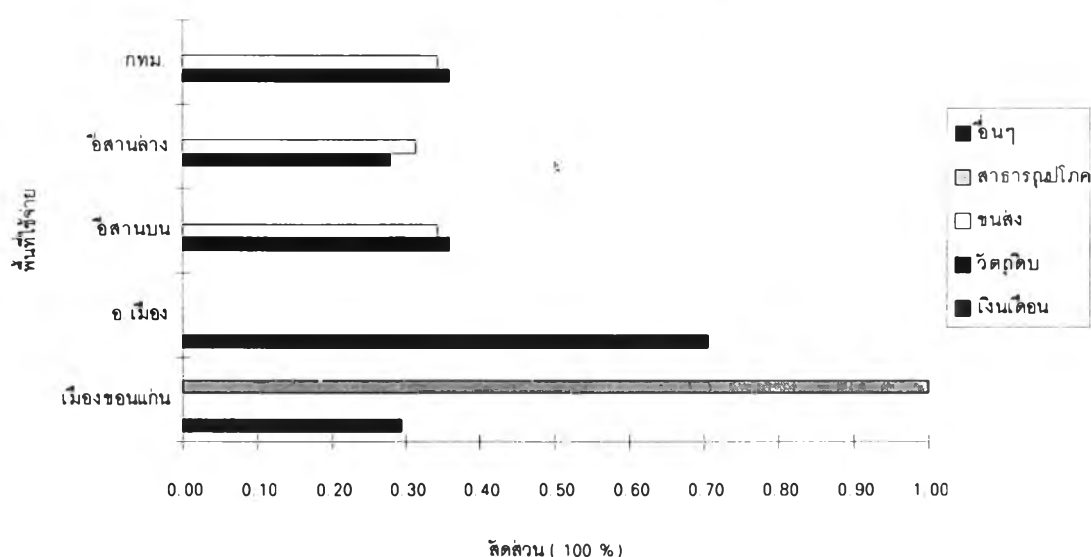
ในการศึกษานี้ได้เลือกโรงงานผลิตไม้ปาร์เก้ วงกบและลูกกรงไม้ เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ วัตถุดิบที่สำคัญของอุตสาหกรรม ได้แก่ ไม้แปรรูป ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ แล้วถูกขนส่งทางรถยนต์เพื่อนำมาผ่านกระบวนการผลิตโดยเลื่อย ไซ กิ่ง ตามวิธีการเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ตามที่ต้องการ อุตสาหกรรมตัวแทนนี้มีการจ้างแรงงานกว่า 200 คน การดำเนินกิจการมีการใช้จ่ายเกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ สามารถแสดงเป็นภาพดังนี้

ภาพที่ 4 15 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 64.91 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง ค่าขนส่งและค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.33 และ 6.97 และ 6.79 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.16 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และกรุงเทพมหานครเท่ากัน คิดเป็นสัดส่วนในแต่ละพื้นที่ร้อยละ 36 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด โดยจะมีการซื้อไม้แปรรูปมาจากบริษัทนำเข้าไม้ในจังหวัดนครพนม ที่นำเข้าไม้มาจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และอีกส่วนหนึ่งจะซื้อไม้แปรรูปจากบริษัทค้าไม้ในกรุงเทพมหานครที่นำเข้าไม้มาจากต่างประเทศ ที่เหลืออีกร้อยละ 28 จะซื้อไม้แปรรูปจากบริษัทค้าไม้ในจังหวัดอุบลราชธานีในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่นำเข้าไม้มาจากประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและกัมพูชา

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้จะเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 71 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด โดยคนงานส่วนใหญ่จะมาจากหมู่บ้านเดียวกัน รองลงมาจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อการขนส่งจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อจ้างเหมารถยนต์เพื่อขนส่งไม้จากพื้นที่ต่างๆ โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและกรุงเทพมหานครในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นสัดส่วนในแต่ละพื้นที่ร้อยละ 34 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่ง ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ตัวอย่าง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมด ประมาณเดือนละ 6,097,833 บาท

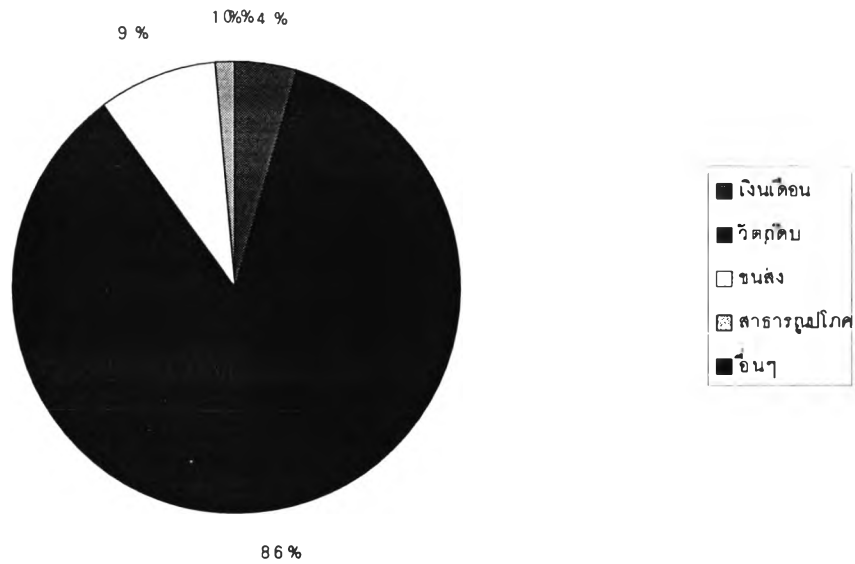
อุตสาหกรรมอื่นๆ

โรงงานตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆตามการจัดกลุ่มของกระทรวง อุตสาหกรรม ได้แก่ กิจการห้องเย็นและโรงงานผลิตยาแผนโบราณ มีการจ้างแรงงาน 28 คน กิจ การทั้งสองมีการใช้วัตถุดิบและวิธีการผลิตโดยสังเขปดังนี้

ก.กิจการห้องเย็น วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ปลาทะเล ได้แก่ ปลาทู และเกลือ โดยปลา ทะเลจะซื้อจากสะพานปลาหน้าชัยจังหวัดสมุทรสาคร ในพื้นที่ภาคกลาง และซื้อจากจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ในพื้นที่ภาคตะวันตก สำหรับเกลือจะซื้อจากแหล่งเกลือสินเธาว์ บริเวณอำเภอ พิมาย จังหวัดนครราชสีมา วัตถุดิบจะถูกขนส่งโดยรถยนต์มายังจังหวัดขอนแก่น กิจการห้องเย็น ที่เป็นตัวแทนจะเป็นศูนย์กลางในการกระจายผลิตภัณฑ์อาหารทะเลไปยังจังหวัดต่างๆในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและจังหวัดใกล้เคียง วิธีการผลิตจะนำปลาทูแช่แข็งมาต้มน้ำเกลือ แล้วนำส่งตัวแทนจำหน่ายที่เป็นพ่อค้าคนกลาง เพื่อจำหน่ายให้ผู้บริโภคต่อไป

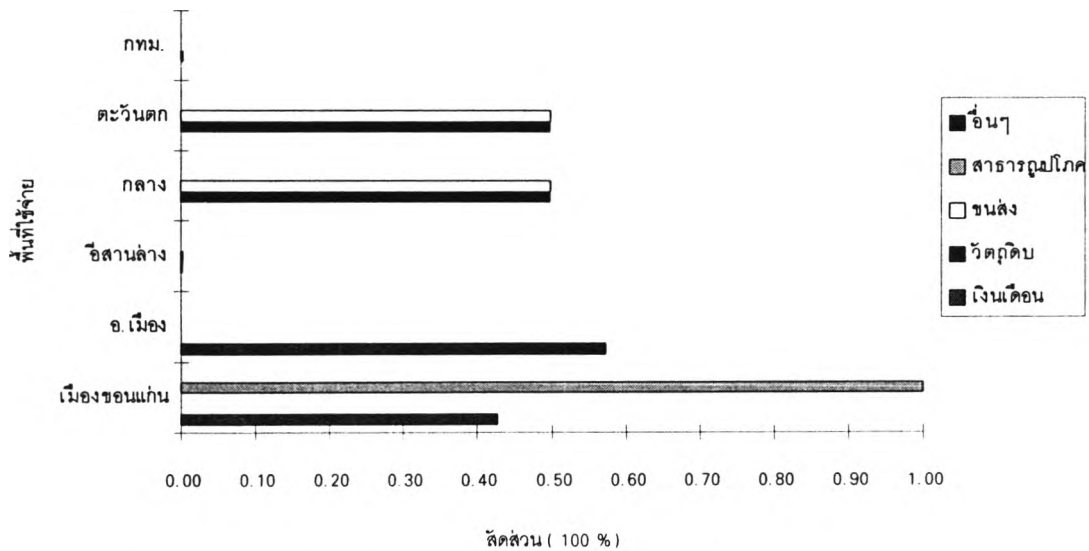
ข.โรงงานผลิตยาแผนโบราณ วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ สมุนไพรชนิดต่างๆ ที่สั่งซื้อจาก กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมสมุนไพรชนิดต่างๆจากทั่วประเทศ วิธีการผลิตยา จะนำสมุนไพรชนิดต่างๆมาบดโดยใช้เครื่อง แล้วผสมตามสูตรยาเพื่อให้ได้สรรพคุณตามต้องการ ผลิตภัณฑ์ยาที่ผลิตได้จะส่งขายตลาดในกรุงเทพมหานคร ขอนแก่นและจังหวัดใกล้เคียง การใช้ จ่ายของอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆสามารถแสดงเป็นภาพดังนี้

ภาพที่ 4.17 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 85.62 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อการขนส่ง ค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง และค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.56 และ 4.38 และ 1.43 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.18 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ จะเกิดขึ้นในภาคกลางและภาคตะวันตก ในสัดส่วนที่เท่ากัน วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ปลาและอาหารทะเลต่างๆ จะถูกซื้อมาจากจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีสะพานปลา การซื้อวัตถุดิบจาก 2 พื้นที่ที่มีสัดส่วน

เท่ากันประมาณร้อยละ 49.8 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด ที่เหลือจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆ ได้แก่พื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดนครราชสีมาเพียงเล็กน้อย สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ จะเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่ โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 57 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด

สำหรับรายจ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมดจะเป็นการขนส่งทางรถยนต์โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในภาคกลางและภาคตะวันตกในสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นสัดส่วนในแต่ละพื้นที่กว่าร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆเพียงเล็กน้อย สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น

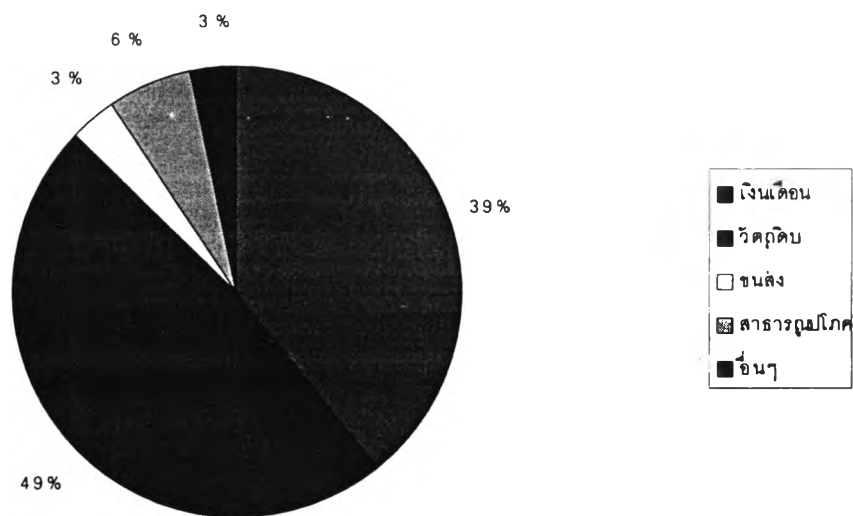
รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมอื่นๆ จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 3,907,566 บาท

การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมทุกประเภทในอำเภอเมืองขอนแก่น

ในส่วนนี้จะพิจารณาการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมตัวอย่างทุกประเภทที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น จากข้อมูลการใช้จ่ายของโรงงานตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง ดังรายละเอียดการใช้จ่ายดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.19 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

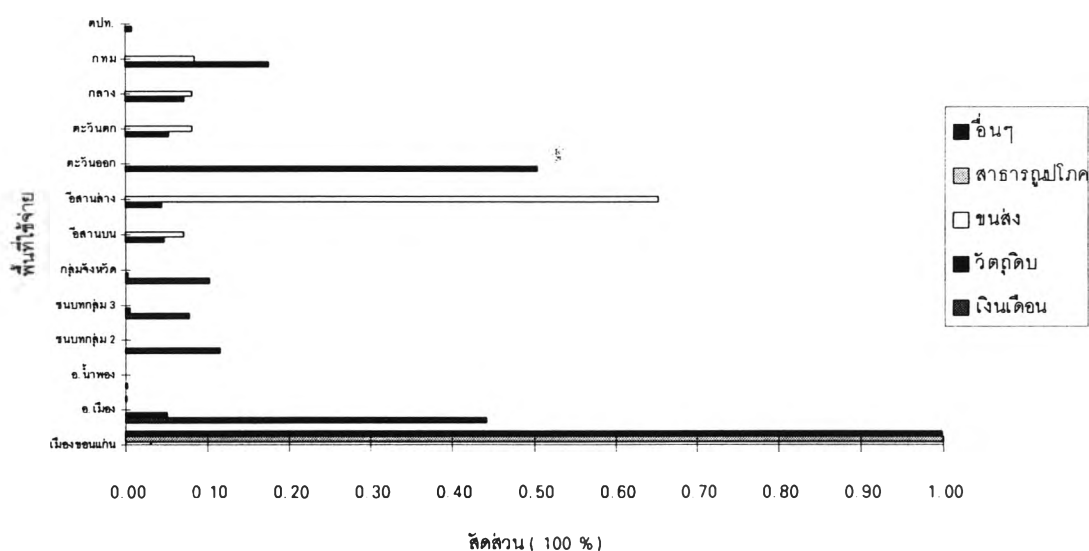

รายจ่ายที่สำคัญของโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 48.16 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง รายจ่ายเพื่อสาธารณูปโภค รายจ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ และการขนส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.16 และ 6.17 และ 3.35 และ 3.15 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 แสดงการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองขอนแก่น

ประเภท	%	เมือง ขอนแก่น	อำเภอ เมือง	อำเภอ น้ำพอง	ชนบท 2	ชนบท 3	กลุ่ม จังหวัด	อีสาน บน	อีสาน ล่าง	ภาค ตะวันออก	ภาค ตะวันตก	ภาค กลาง	กทม.	ตปท.
เงินเดือน	39.16	0.26	0.44	0.002	0.11	0.08	0.10	0.0002	0.0002	-	0.0003	-	-	-
วัตถุดิบ	48.16	0.04	0.05	-	-	0.01	-	0.05	0.04	0.50	0.05	0.07	0.17	0.01
ขนส่ง	3.15	0.03	-	-	-	-	-	0.07	0.65	-	0.08	0.08	0.08	-
สาธารณูปโภค	6.17	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	3.35	0.999	.001	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	100													

ภาพที่ 4.20 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมในอำเภอเมืองขอนแก่นที่ใช้จ่ายในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกมีสัดส่วนถึงร้อยละ 50 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด โดยวัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ เม็ดพลาสติกที่ซื้อจากโรงงานผลิตเม็ดพลาสติกในจังหวัดระยองเขตพื้นที่ภาคตะวันออก เม็ดพลาสติกจากพื้นที่ดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมทอแหวน

รองลงมาการใช้จ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบจะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด วัตถุดิบที่นำเข้ามาจากกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เหล็กเส้น อะไหล่และชิ้นส่วนเครื่องจักรเครื่องยนต์ ยาสุนไพร์และไม้แปรรูป เป็นต้น วัตถุดิบที่อุตสาหกรรมในอำเภอเมืองขอนแก่นใช้ในการผลิตที่นำเข้ามาจากกรุงเทพมหานครจะเป็นวัตถุดิบที่กรุงเทพมหานครซื้อและรวบรวมมาจากภูมิภาคอื่นๆของประเทศและบางส่วนนำเข้ามาจากต่างประเทศ เนื่องจากกรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าที่สำคัญของประเทศจึงเป็นศูนย์กลางในการรวบรวมวัตถุดิบ

สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาจากภาคกลางมีสัดส่วนร้อยละ 7 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด วัตถุดิบที่นำเข้ามาใช้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปูนซีเมนต์ จากโรงงานในจังหวัดสระบุรี เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง

วัตถุดิบที่อุตสาหกรรมในอำเภอเมืองขอนแก่นซื้อจากภาคกลางเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตโดยใช้วัตถุดิบในภาคกลางเอง กิจกรรมอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่นจะนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าเพื่อขายให้กับผู้บริโภคโดยการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้น

ผลิตภัณฑ์ที่ได้ คือ เสานปูนสำเร็จรูป แผ่นพื้นสำเร็จรูป ท่อซีเมนต์ เป็นต้น ในขณะที่อุตสาหกรรมในอำเภอเมืองขอนแก่นมีสัดส่วนการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบเกิดขึ้นภายในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและภาคตะวันตกเท่ากันใน 3 พื้นที่ร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด วัตถุดิบที่สำคัญที่นำมาจาก 3 พื้นที่ได้แก่ ข้าวเปลือกและดินเหนียวจากอำเภอเมืองขอนแก่นใช้ในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมก่อสร้าง วัตถุดิบที่ได้จากจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ ไม้แปรรูปจากบริษัทค้าไม้ในจังหวัดนครพนมและทรายก่อสร้างจากแม่น้ำโขง ในจังหวัดหนองคาย สำหรับวัตถุดิบที่นำมาจากภาคตะวันตก ได้แก่ ปลาทุจากสะพานปลาในจังหวัดสมุทรสาครและประจวบคีรีขันธ์

ค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบที่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นจะมีสัดส่วนเท่ากับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างคิดเป็นสัดส่วนเท่ากันใน 2 พื้นที่ร้อยละ 4 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้น วัตถุดิบที่ซื้อภายในเมืองขอนแก่นส่วนใหญ่จะเป็นเหล็กเส้นที่ใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมบริการ ส่วนวัตถุดิบที่ซื้อจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างในเขตจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ เกลือและทรายก่อสร้าง เป็นต้น

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นมีสัดส่วนถึงร้อยละ 44 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองขอนแก่น ในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด และในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26 และ 11 และ 10 และ 8 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆเพียงเล็กน้อย

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น ในขณะที่เดียวกันค่าใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เกือบทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นมีสัดส่วนถึงร้อยละ 99 ของค่าใช้จ่ายอื่นๆทั้งหมด

ส่วนรายจ่ายเพื่อการขนส่งลักษณะการขนส่งจะเป็นการขนส่งทางรถยนต์ โดยส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 65 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในภาคตะวันตก ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนเท่ากันในแต่ละพื้นที่ ร้อยละ 8 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆเพียงเล็กน้อย

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างในอำเภอเมืองขอนแก่นทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 72,087,339 บาท

4.1.2 การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างในอำเภอน้ำพอง

ในส่วนนี้จะพิจารณาการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างประเภทต่างๆที่ดำเนินกิจการในอำเภอน้ำพองจำนวน 10 ตัวอย่าง ดังมีรายละเอียดการใช้จ่ายดังนี้

อุตสาหกรรมอาหาร

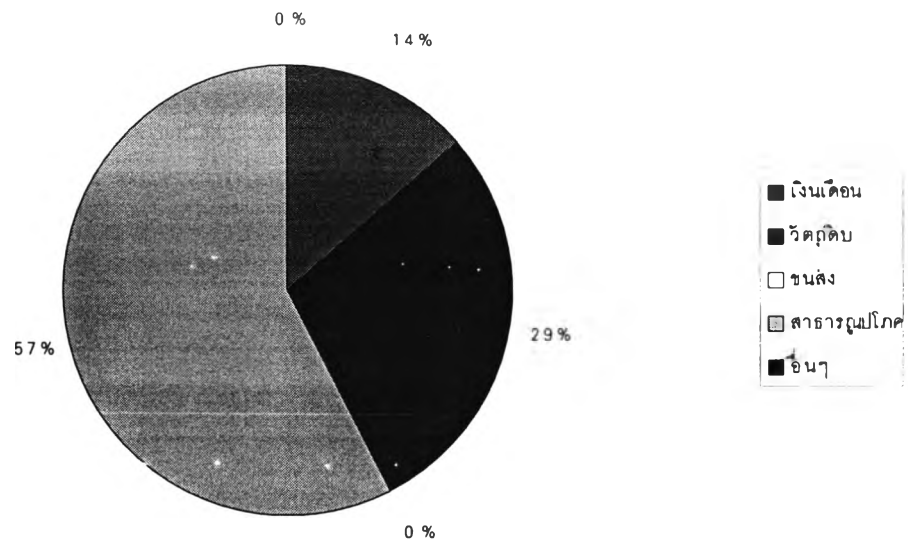
โรงงานที่เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมอาหารในอำเภอน้ำพอง ได้แก่ โรงงานผลิตแป้งขนมจีนและขนมจีน โรงงานผลิตน้ำดื่ม น้ำแข็ง และโรงงานสุรา วัตถุประสงค์และวิธีการผลิตมีกรรมวิธีโดยสังเขปดังนี้

ก.โรงงานผลิตแป้งขนมจีนและขนมจีน วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ ปลายข้าวหักที่ซื้อจากโรงสีข้าวในอำเภอน้ำพอง แล้วนำมาบดด้วยเครื่องผสมกับส่วนผสมอื่นๆ ได้เป็นผลิตภัณฑ์แป้งขนมจีนจำหน่ายให้ร้านค้าต่างๆในจังหวัดขอนแก่น อีกส่วนหนึ่งโรงงานจะนำมาหมักเพื่อผลิตเป็นขนมจีนออกจำหน่ายภายในอำเภอน้ำพองให้กับผู้บริโภคต่อไป

ข.โรงงานผลิตน้ำดื่มและน้ำแข็ง วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ น้ำประปา จากการประปาภูมิภาคสาขาน้ำพอง แล้วนำมาผ่านเครื่องกรองสีและกลั่น แล้วนำมาบรรจุขวดออกจำหน่ายให้กับประชาชนและโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอน้ำพอง

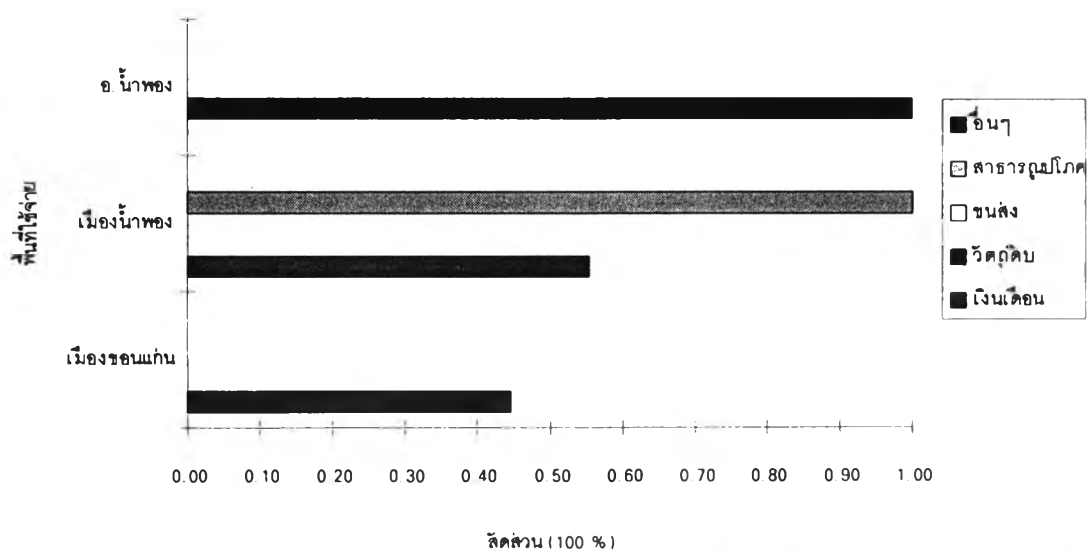
ค.โรงงานสุรา วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวเจ้า ข้าวเหนียวและกากน้ำตาล โดยซื้อจากแหล่งผลิตข้าวในเขตอำเภอน้ำพอง ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวที่สำคัญ สำหรับกากน้ำตาลซื้อจากโรงงานน้ำตาลในอำเภอน้ำพอง วิธีการผลิตจะนำข้าวมาึ่งแล้วมาหมักผสมตามสูตรตามระยะเวลา แล้วจึงนำมากลั่น ผลิตภัณฑ์ที่ได้ประกอบด้วย สุราขาว 28 , 30 , 40 ดีกรี สุราผสม 28 30 , 35 ดีกรี และสุราผสมพิเศษ 35 ดีกรี ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะจำหน่ายให้กับตัวแทนในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารสามารถแสดงดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.21 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารที่ดำเนินการในอำเภอน้ำพอง

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ รายจ่ายเพื่อสาธารณูปโภคคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 57.64 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อวัสดุดิบ และรายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.82 และ 13.54 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ภาพที่ 4.22 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมอาหารที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัสดุดิบ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพองซึ่งเป็นเขตพื้นที่ชลประทานที่สามารถเพาะปลูกข้าว ซึ่งเป็นวัสดุดิบของอุตสาหกรรมอาหาร สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมอาหาร ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่ ได้แก่ ภาย

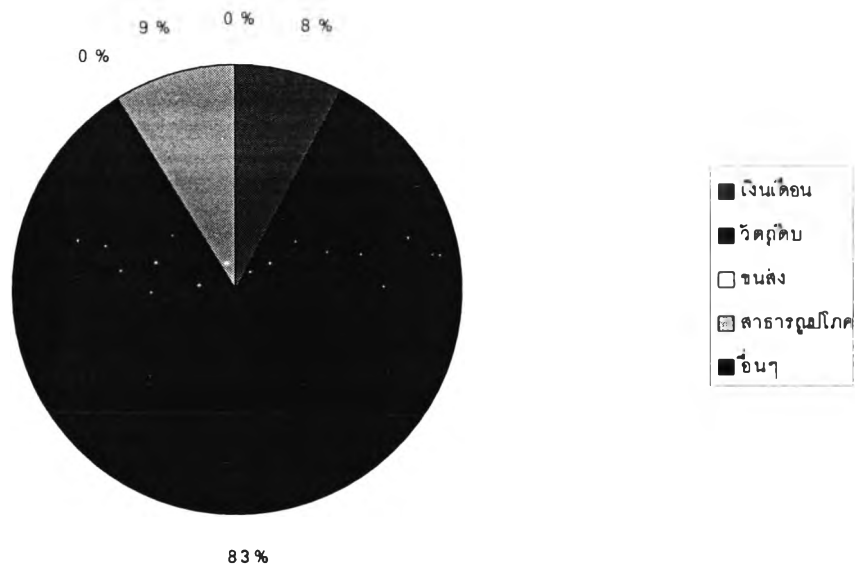
ในเมืองน้ำพองและเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 55 และ 45 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมอาหารตัวอย่างทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 867,500 บาท

อุตสาหกรรมกระดาษ

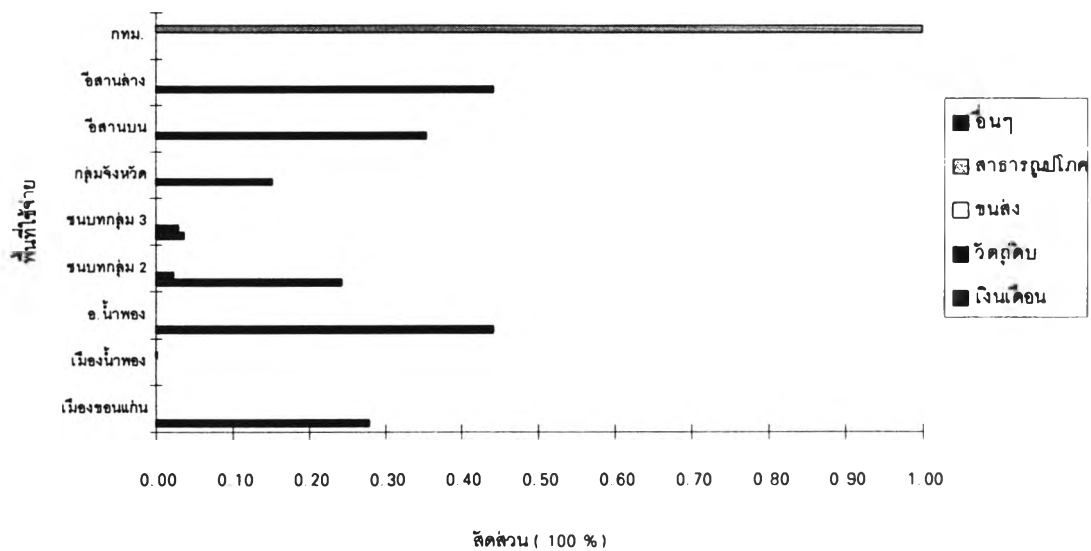
โรงงานอุตสาหกรรมกระดาษเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ปอแก้ว ไม้ไผ่และยูคาลิปตัส โดยมีการซื้อวัตถุดิบประมาณ 1 ล้านตันต่อปี วัตถุดิบจะถูกขนส่งโดยรถยนต์จากแหล่งเพาะปลูกในพื้นที่ต่างๆของภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยเกษตรกรจะนำมาขายหน้าโรงงาน สัดส่วนการใช้วัตถุดิบ ประกอบด้วย ปอแก้ว ร้อยละ 5 ไม้ไผ่ร้อยละ 45 และยูคาลิปตัสร้อยละ 50 ใช้เทคนิคการผลิตแบบ คราฟท์ (Kraft Process) หมายถึงการผลิตเยื่อชนิดเหนียว ขั้นตอนการผลิตประกอบด้วย การนำวัตถุดิบมาปลอกเปลือกด้วยเครื่องจักร (ในกรณีของยูคาลิปตัส) เพื่อใช้เฉพาะส่วนแกนไม้ เปลือกที่ได้จะนำไปต้มเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในการต้มผลิตไอน้ำร้อนต่อไป นำเนื้อไม้มาเข้าเครื่อง สับให้เป็นชิ้นเล็กที่เหมาะสมแก่การต้ม ร้อนเอาฝุ่นที่เกิดจากการสับออก ส่งเข้าถังต้มเยื่อโดยใช้ไอน้ำร้อนและสารเคมีที่ประกอบด้วย โซดาไฟรวมกับโซเดียมซัลไฟด์ ต้มเยื่อเพื่อละลายสารลิกนินให้หลุดออกจากเส้นใย หลังจากนั้นนำไปล้างให้สะอาด จะได้เยื่อสีน้ำตาล ส่วนน้ำสารเคมีที่ล้างออกมาจะส่งไปเข้าหน่วยงานระเหยให้ข้นแล้วเผาเป็นเชื้อเพลิงผลิตไอน้ำ เยื่อสีน้ำตาลที่ได้จะนำไปฟอกขาวด้วยออกซิเจนตามด้วยคลอรีนไดออกไซด์ โซดาไฟรวมกับออกซิเจน และคลอรีนไดออกไซด์อีกสองชั้น ก็จะได้เยื่อขาวตามต้องการแล้วทำเป็นแผ่นเยื่อ อบให้แห้งตัดเป็นแผ่นส่งขายให้โรงงานผลิตกระดาษต่อไป กำลังการผลิตประมาณปีละ 200,000 ตันต่อปี โดยจะส่งขายให้ตลาดภายในประเทศประมาณร้อยละ 80 ที่เหลือร้อยละ 20 ส่งขายต่างประเทศ การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆสามารถแสดงเป็นภาพดังนี้

ภาพที่ 4 23 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษที่ดำเนินการในอำเภอป่าพอง

รายการที่สำคัญของอุตสาหกรรมกระดาษ ได้แก่ รายการเพื่อวัสดุคืบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 83.44 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายการเพื่อสาธารณูปโภคและรายการเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.79 และ 7.78 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4 24 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัสดุคืบที่ใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการซื้อไม้ยูคาลิปตัสจากจังหวัดต่างๆในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัสดุคืบทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

กลุ่มจังหวัด ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 และกลุ่มอำเภอที่ 2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35 และ 15 และ 3 และ 2 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมดตามลำดับ

ส่วนการใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคเกือบทั้งหมดจะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครเนื่องจากโรงงานมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครโดยจะชำระค่ากระแสไฟฟ้าที่สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ค่าใช้จ่ายที่เหลือเพียงเล็กน้อยจะเกิดขึ้นในเมืองน้ำพอง

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมกระดาษค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพองมีสัดส่วนถึงร้อยละ 44 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองขอนแก่น ในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 และในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28 และ 24 และ 4 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด

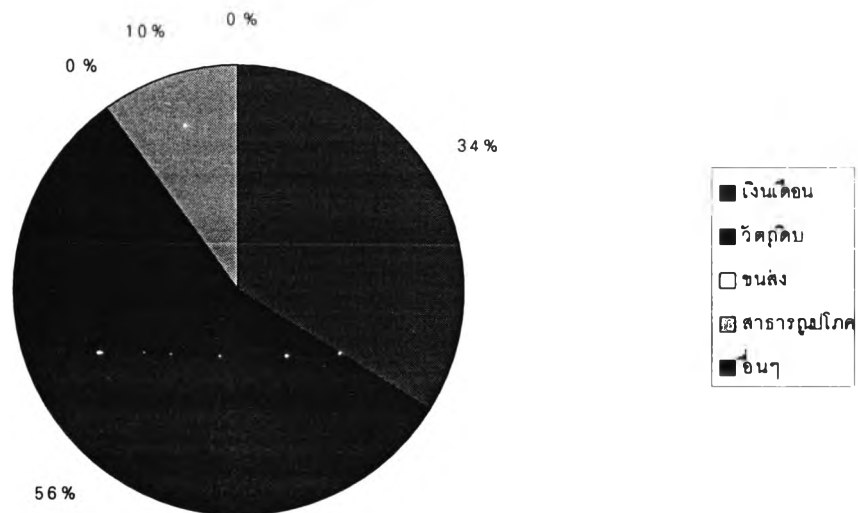
รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 79,785,000 บาท

อุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง

โรงงานอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างที่เป็นตัวแทนอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างในอำเภอน้ำพอง ได้แก่ โรงงานผลิตท่อซีเมนต์ เสาคอนกรีต และพื้นซีเมนต์ ซึ่งเป็นโรงงานสาขาที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในเมืองขอนแก่น วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ ปูนซีเมนต์ หิน ททราย และเหล็กเส้น กิจการจะซื้อปูนซีเมนต์และหินจากจังหวัดสระบุรีซึ่งเป็นแหล่งผลิตปูนซีเมนต์ที่สำคัญของประเทศ หินจะซื้อจากโรงงานแม่ทำที่เป็นสำนักงานใหญ่ที่ตั้งอยู่ในเมืองขอนแก่นโดยจะซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตหินย่อย บริเวณอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีโรงงานย่อยหิน สำหรับทรายจะซื้อจากบริเวณจังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นทรายที่นำมาจากแม่น้ำโขง สำหรับเหล็กเส้นจะสั่งซื้อจากตัวแทนจำหน่ายในเมืองขอนแก่นและกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ทั้งหมดจะถูกขนส่งโดยรถยนต์จากแหล่งผลิตโดยผู้ค้าจะนำมาส่งถึงโรงงานในจังหวัดขอนแก่น กรรมวิธีการผลิตจะนำ ปูนซีเมนต์ หิน ททราย มาผสมตามสัดส่วนที่กำหนดโดยใช้เครื่องชั่ง แล้วนำเข้าเครื่องผสม ใส่น้ำตามสัดส่วนที่กำหนด เสร็จแล้วนำมาเทลงแบบที่กำหนด ผลิตภัณฑ์ที่ได้ เช่น แผ่นพื้นซีเมนต์สำเร็จรูป ท่อระบายน้ำ และคอนกรีตผสมเสร็จ ส่งจำหน่ายในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดข้างเคียงต่อไป

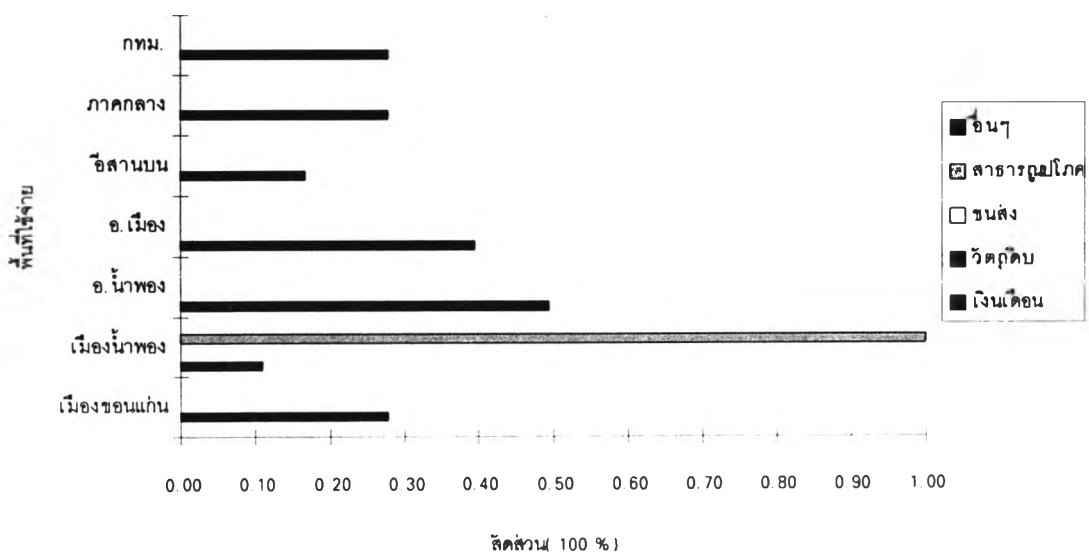
การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมก่อสร้างเพื่อซื้อวัตถุดิบและจ้างแรงงานจะเกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ สามารถแสดงดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4 25 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างที่ดำเนินกิจการในอำเภอน้ำพอง

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 55.97 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง และสาธารณูปโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.96 และ 10 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4 26 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้างที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์จะเกิดขึ้นใน 3 พื้นที่เท่านั้น คือในเมืองขอนแก่น ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนเท่ากันร้อยละ 28 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นจะเกิดขึ้นจากการซื้อเหล็กเส้นจากตัวแทนจำหน่ายในเมืองขอนแก่น ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในภาคกลางจะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการซื้อปูนซีเมนต์และหินจากโรงงานปูนผลิตซีเมนต์ในจังหวัดสระบุรี โดยโรงงานผลิตปูนจะมีบริการส่งปูนให้กับลูกค้า สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครจะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการซื้อเหล็กเส้นที่โรงงานไม่สามารถสั่งซื้อได้ในเมืองขอนแก่น ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากการซื้อทรายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน บริเวณจังหวัดหนองคาย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด

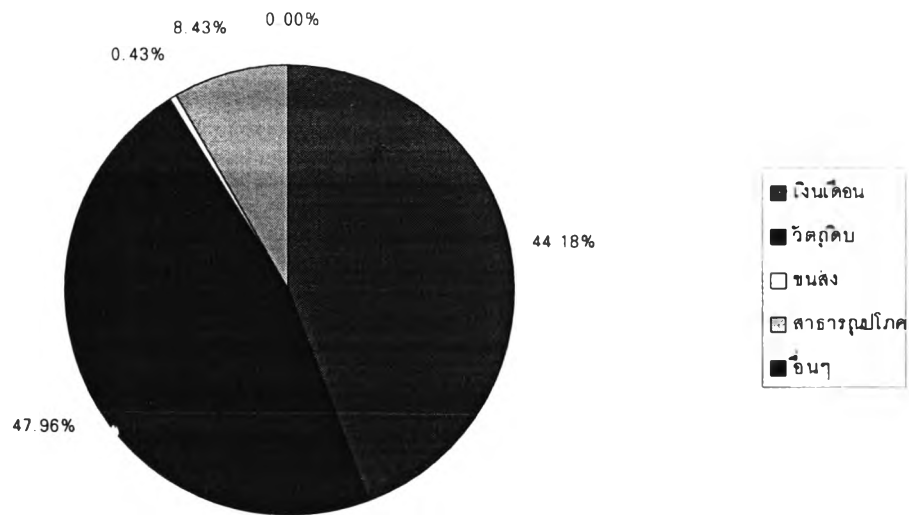
สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมก่อสร้างค่าใช้จ่ายกว่าร้อยละ 49 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการจ้างงานทั้งหมดจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพอง โดยคนงานที่ทำงานในโรงงานจะเป็นชาวบ้านจากหมู่บ้านใกล้เคียง รองลงมาประมาณร้อยละ 40 จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นและที่เหลือร้อยละ 11 จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในเมืองน้ำพอง

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองน้ำพอง ใช้จ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมก่อสร้างตัวอย่างทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 268,000 บาท

อุตสาหกรรมบริการ

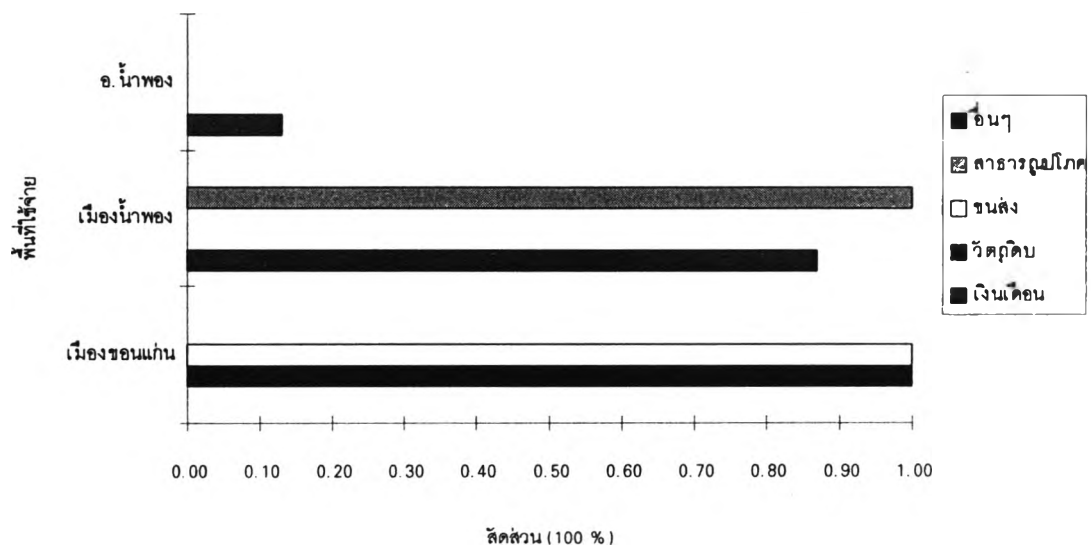
อุตสาหกรรมบริการที่ดำเนินกิจการในอำเภอน้ำพองส่วนใหญ่ ได้แก่ กิจการประเภทซ่อมรถ และกิจการเหล็กตัด กิ่งโลหะ ส่วนใหญ่เป็นกิจการในครอบครัว วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ เหล็กเส้น และอะไหล่เครื่องยนต์ โดยวัตถุประสงค์ทั้งหมดจะสั่งซื้อจากตัวแทนจำหน่ายในเมืองขอนแก่น กิจการดังกล่าวจะให้บริการแก่ประชาชนที่อาศัยในเขตเมืองของอำเภอน้ำพอง และประชาชนที่เดินทางผ่านไปมาตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (กรุงเทพฯ - หนองคาย) การใช้จ่ายของกิจการที่เกิดขึ้นจากการซื้อวัตถุดิบและจ้างแรงงานสามารถแสดงเป็นภาพดังนี้

ภาพที่ 4 27 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมบริการที่ดำเนินกิจการในอำเภอโกปONG

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมบริการ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุประสงค์คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 46.96 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง สาธารณูปโภค และขนส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.18 และ 8.43 และ 0.43 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4 28 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมบริการที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์และการขนส่งซึ่งเป็นการขนส่งทางรถยนต์ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของอุตสาหกรรมบริการค่าใช้จ่าย จะเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่ได้แก่พื้นที่เมืองน้ำพองและพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพอง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 87 และ 13 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด โดยคนงานที่ทำงานในกิจการส่วนใหญ่จะ

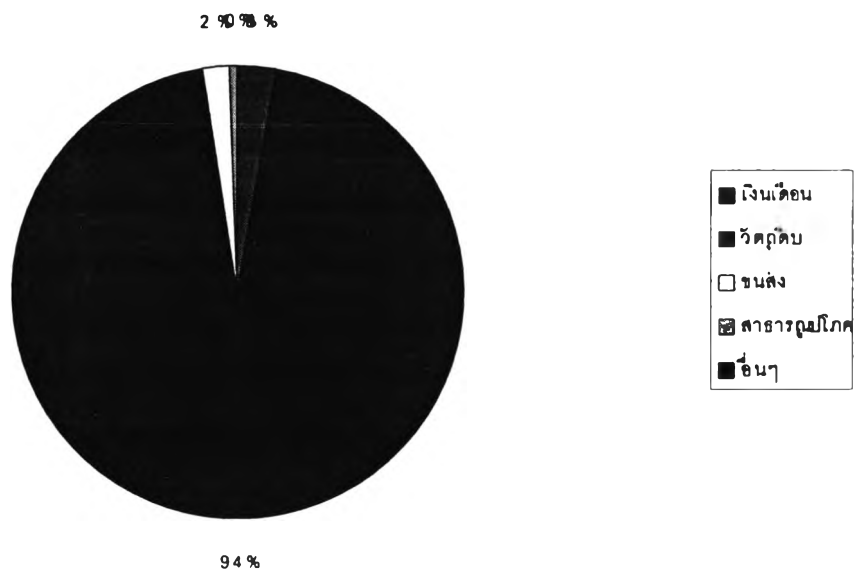
เป็นประชาชนที่อาศัยในเขตเมืองน้ำพอง สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองน้ำพอง

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมบริการตัวอย่างทั้งหมด จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 234,250 บาท

อุตสาหกรรมเกษตร

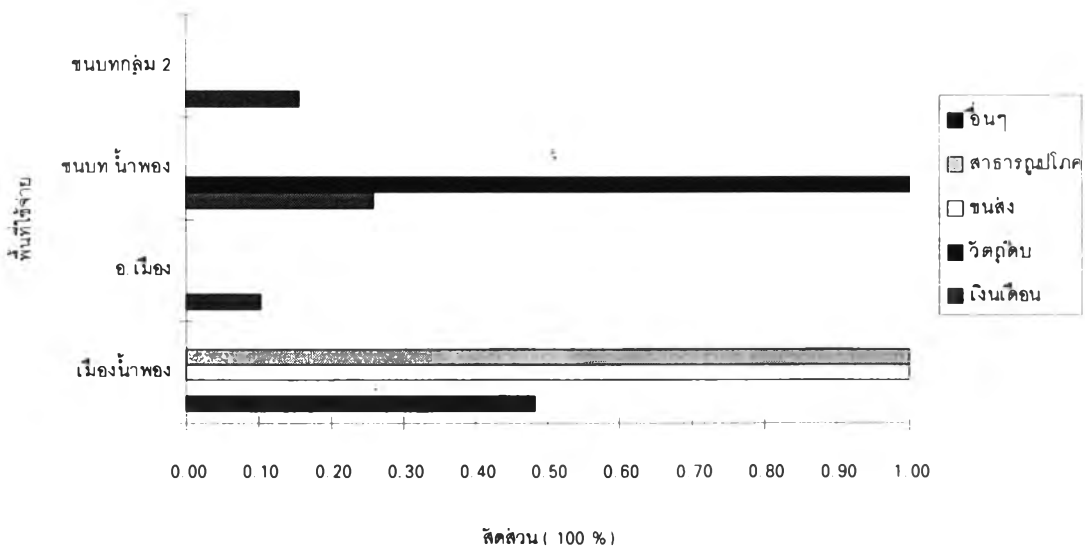
โรงงานที่เป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมเกษตรในอำเภอน้ำพอง ได้แก่ กิจกรรมประเภทโรงสีข้าว วัตถุประสงค์ที่สำคัญของกิจการ ได้แก่ ข้าวเปลือกที่ผลิตได้จากแหล่งผลิตในอำเภอน้ำพองที่มีพื้นที่ชลประทานหนองหวาย ลักษณะการขนส่งวัตถุประสงค์จะทำการขนส่งโดยรถยนต์ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโรงสีส่วนหนึ่งจะขายให้กับตลาดภายในอำเภอบางส่วนจะส่งขายต่อไปยังตลาดต่างประเทศ การดำเนินกิจการโรงสีจะมีการใช้จ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบและจ้างแรงงานดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4.29 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเกษตรที่ดำเนินกิจการในอำเภอน้ำพอง

รายจ่ายที่สำคัญของอุตสาหกรรมเกษตรในอำเภอน้ำพอง ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบ คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 94.83 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง รายจ่ายเพื่อการขนส่งและรายจ่ายเพื่อสาธารณูปโภค คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.71 และ 1.8 และ 0.66 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.30 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมเกษตรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพองโดยซื้อจากชาวนาที่เพาะปลูกข้าวในพื้นที่ชลประทานหนองหวายซึ่งสามารถทำนาได้ตลอดทั้งปี สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 48 จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจ้างแรงงานในเขตเมืองน้ำพองซึ่งมีที่อยู่อาศัยใกล้โรงสี รองลงมากร้อยละ 26 จะเป็นค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากการจ้างแรงงานในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพองที่อยู่อาศัยไม่ไกลเกิน 10 กิโลเมตรที่เหลืออีกร้อยละ 16 และ 10 จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 ซึ่งเป็นคนงานที่เดินทางมาจากอำเภอกระนวน และในพื้นที่ชนบทของอำเภอเมืองขอนแก่นตามลำดับ

ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งและค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองน้ำพอง

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของอุตสาหกรรมเกษตรที่เปิดดำเนินการอยู่ในอำเภอน้ำพอง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 3,205,792 บาท

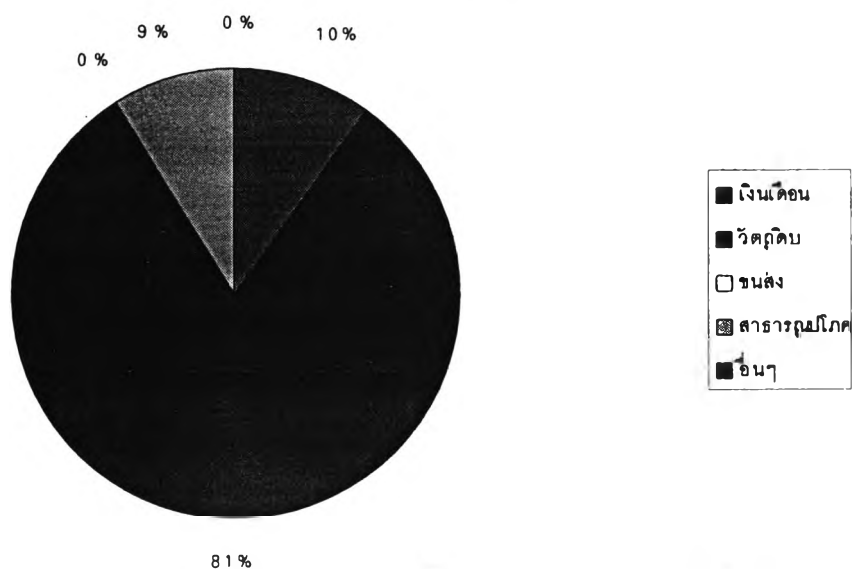
การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมทุกประเภทในอำเภอน้ำพอง

ในส่วนนี้จะได้สรุปการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมตัวอย่างทุกประเภททั้งหมดที่เลือกมาจำนวน 10 ตัวอย่าง ที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองน้ำพอง การใช้จ่ายของอุตสาหกรรมในชื่อวัตถุดิบ และจ้างแรงงานที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ สามารถแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมทุกประเภทในอำเภอเมืองน้ำพอง

ประเภท	%	เมือง ขอนแก่น	เมือง น้ำพอง	อ. เมือง	อ. น้ำพอง	ชน บท 2	ชน บท 3	กลุ่ม จังหวัด	อ. ีสาน บน	อ. ีสาน ล่าง	ภาค กลาง	กทม
เงินเดือน	10.01	0.21	0.02	0.01	0.57	0.17	0.03	-	-	-	-	-
วัตถุดิบ	81.15	0.002	0.0004	-	0.05	0.02	0.03	0.14	0.33	0.42	0.001	-
ขนส่ง	0.07	0.02	0.98	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาธารณูปโภค อื่นๆ	8.77	-	0.08	-	-	-	-	-	-	-	-	0.92
รวม	100											

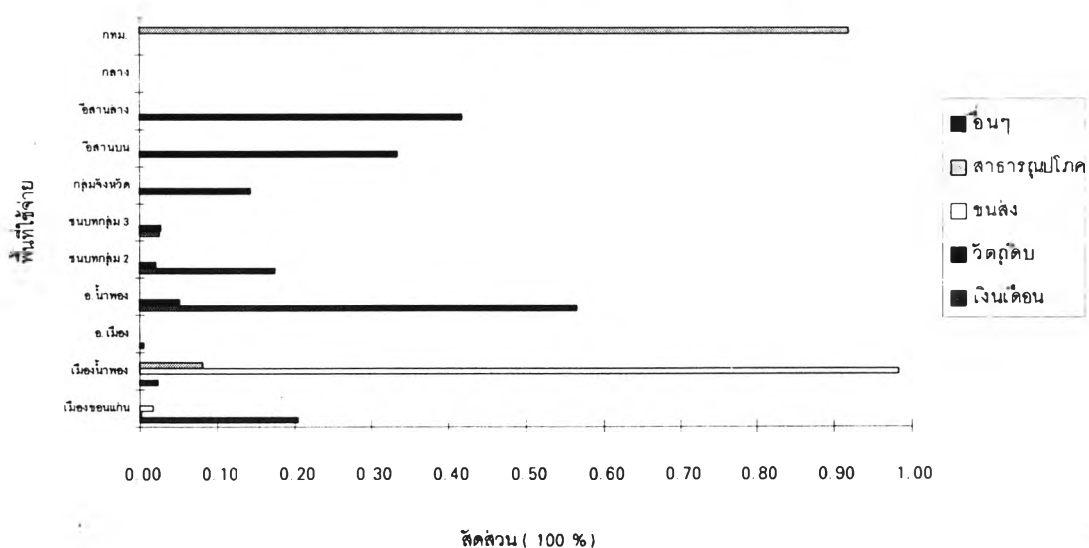
ภาพที่ 4.31 แสดงการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการในอำเภอเมืองน้ำพอง

รายจ่ายที่สำคัญของโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอเมืองน้ำพอง ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 81.15 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง

รายจ่ายเพื่อสาธารณูปโภค และรายจ่ายเพื่อการขนส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.01 และ 8.77 และ 0.07 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.32 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของอุตสาหกรรมในอำเภอน้ำพองที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42 และ 33 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมดตามลำดับ การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบที่เกิดขึ้นในภูมิภาคดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากการซื้อไม้ยูคาลิปตัสจากจังหวัดต่างๆในภูมิภาคเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมดที่เหลือจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆเพียงเล็กน้อย ได้แก่ การซื้อวัตถุดิบภายในอำเภอน้ำพองเองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด ประเภทวัตถุดิบที่ซื้อได้แก่ ข้าวเปลือกที่ใช้ในกิจการโรงสีข้าวและกากน้ำตาลที่ใช้ในอุตสาหกรรมสุรา เป็นต้น

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอน้ำพอง ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอน้ำพองเองมีสัดส่วนถึงร้อยละ 57 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองขอนแก่นและในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21 และ 17 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด โดยคนงานที่เดินทางมาจากพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 ได้แก่ อำเภออุบลรัตน์ ส่วนใหญ่จะทำงานในอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษเนื่องจากที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ใกล้เคียงกับอำเภออุบลรัตน์ สำหรับค่าใช้จ่ายที่เหลือจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆเพียงเล็กน้อย

ในส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 92 ของค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในเมืองน้ำพองเพียงร้อยละ 8 ของค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมด เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมกระดาศมีปริมาณการใช้จ่ายเพื่อค่ากระแสไฟฟ้าค่อนข้างสูงถึงเดือนละประมาณ 7,000,000 บาทต่อเดือน โดยค่าใช้จ่ายดังกล่าวสำนักงานใหญ่ซึ่งมีที่ตั้งในกรุงเทพมหานครจะเป็นผู้ชำระ หน้าที่ทำการสำนักงานใหญ่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตั้งนั้นจึงทำให้สัดส่วนค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครสูง

ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งวัตถุดิบโดยใช้การขนส่งโดยรถยนต์เป็นหลัก ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่ โดยค่าใช้จ่ายเกือบทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองน้ำพองที่เหลือเพียงเล็กน้อยจะเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98 และ 2 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมดตามลำดับ

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างทั้งหมดที่ดำเนินกิจการอยู่ในอำเภอน้ำพอง จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 86,968,629 บาท

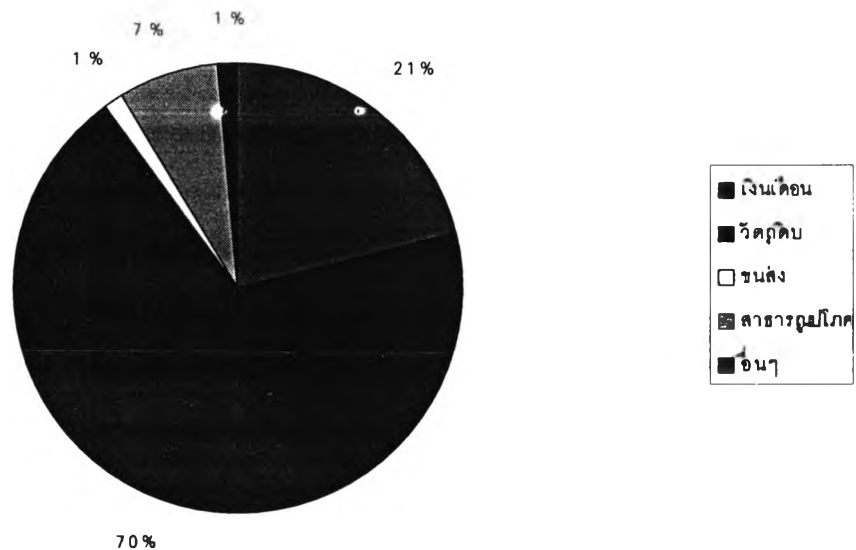
4.1.3 การใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม ในจังหวัดขอนแก่น

ในส่วนนี้หลังจากที่ได้ศึกษาลักษณะความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันของอุตสาหกรรมประเภทต่างๆที่เปิดดำเนินการในอำเภอเมืองขอนแก่นและอำเภอน้ำพองแล้ว ในลำดับต่อไปจะเป็นการจะเป็นพิจารณาการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมในภาพรวมทุกประเภทที่ดำเนินกิจการอยู่ในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น อันได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองขอนแก่นและอำเภอน้ำพอง จำนวน 40 โรงงานตัวอย่าง การพิจารณาในส่วนนี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะความสัมพันธ์เชื่อมโยงของกิจการอุตสาหกรรมในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมกับภูมิภาคอื่นๆของประเทศดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

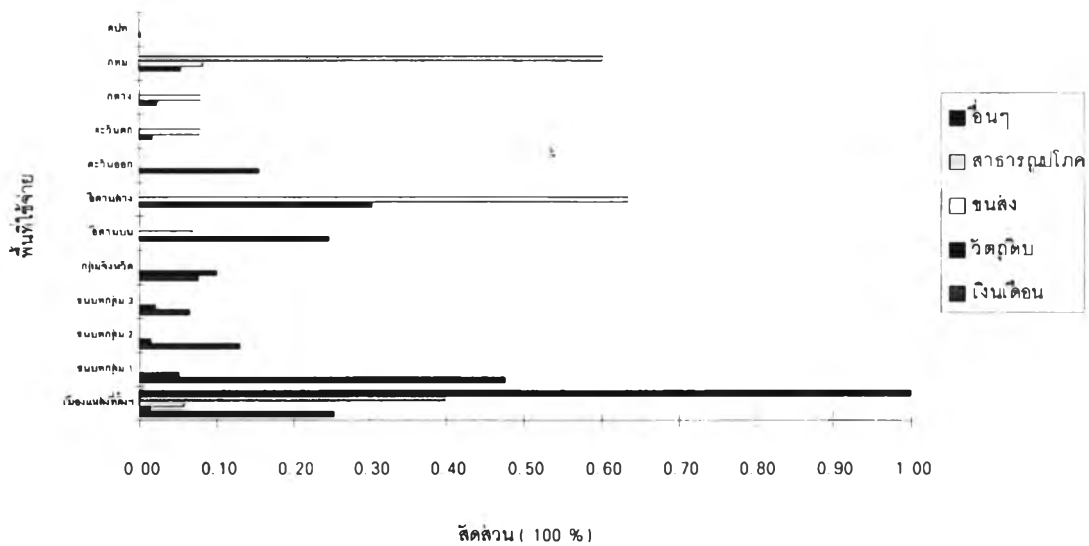
ประเภท	%	เมือง แหล่ง ที่ตั้ง	ชน บท 1	ชน บท 2	ชน บท 3	กลุ่ม จังหวัด	อี सान บน	อี सान ล่าง	ตะ วัน ออก	ตะ วัน ตก	กลาง	กทม	ตปท.
เงินเดือน	23	0.25	0.48	0.13	0.06	0.08	-	-	-	-	-	-	-
วัตถุดิบ	67	0.01	0.05	0.01	0.02	0.10	0.25	0.30	0.16	0.02	0.02	0.05	0.002
ขนส่ง	1	0.06	-	-	-	-	0.07	0.63	-	0.08	0.08	0.08	-
สาธารณูปโภค	8	0.40	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.60	-
อื่นๆ	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	100												

ภาพที่ 4.33 แสดงการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

รายจ่ายที่สำคัญของโรงงานอุตสาหกรรมที่ดำเนินกิจการในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ รายจ่ายเพื่อวัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 67 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้าง รายจ่ายเพื่อสาธารณูปโภค รายจ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ และการขนส่ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23 และ 8 และ 1 และ 1 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 4.34 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 และ 25 ของค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด โดยประเภทวัตถุดิบที่สำคัญที่กิจการอุตสาหกรรมในแหล่งที่ตั้งซื้อมาใช้ในกระบวนการผลิต ได้แก่ ไม้ยูคาลิปตัสเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ ไม้แปรรูปเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมดโดยประเภทวัตถุดิบที่สำคัญที่กิจการอุตสาหกรรมซื้อจากภูมิภาคนี้ ได้แก่ เม็ดพลาสติกจากโรงงานผลิตเม็ดพลาสติกในจังหวัดระยองเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมทอแหวน ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบที่เกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มจังหวัด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบ ประเภทวัตถุดิบที่ซื้อจากพื้นที่นี้ ได้แก่ ไม้ยูคาลิปตัสเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ

สำหรับค่าใช้จ่ายที่เหลือจะกระจายเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆเพียงเล็กน้อย ได้แก่ กรุงเทพมหานครและในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม โดยมีการใช้จ่ายเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่เท่านั้นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบทั้งหมด โดยวัตถุดิบที่สำคัญที่ซื้อจากกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เหล็กเส้นและชิ้นส่วนอะไหล่เครื่องยนต์ชนิดต่างๆเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมบริการ ไม้แปรรูปเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ในขณะที่วัตถุดิบที่สำคัญที่ซื้อจากพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรม ได้แก่ ข้าวเปลือกเพื่อใช้ในกิจการสีข้าว

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุดิบที่เกิดขึ้นในภาคตะวันตกเกิดขึ้นจากการซื้อวัตถุดิบประเภทปลาทะเลจากสะพานปลาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และภาคกลางเกิดขึ้นจากการซื้อปลาทะเลจาก

สะพานปลาในจังหวัดสมุทรสาครและปูนซีเมนต์ในจังหวัดสระบุรี ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นใน 2 ภาคมีสัดส่วนเท่ากันร้อยละ 2 ของการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ทั้งหมด

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างของโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม มีสัดส่วนถึงร้อยละ 48 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด โดยค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทที่อยู่ใกล้เคียงกับแหล่งอุตสาหกรรมในระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตรและอยู่บริเวณถนนสายหลักการคมนาคมสะดวก รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม ได้แก่ เมืองขอนแก่นและเมืองน้ำพอง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด จากนั้นค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 2 ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด และในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13 และ 8 และ 6 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเงินเดือนค่าจ้างทั้งหมด ตามลำดับ

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นใน 2 พื้นที่ คือ กรุงเทพมหานครและเมืองที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 และ 40 ของค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมดตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันค่าใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเมืองที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

ส่วนรายจ่ายเพื่อการขนส่งซึ่งทั้งหมดเป็นการขนส่งโดยรถยนต์ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 63 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในภาคตะวันตก ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร ในสัดส่วนเท่ากัน ร้อยละ 8 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการขนส่งทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในพื้นที่อื่นๆเพียงเล็กน้อย

รายจ่ายทั้งหมดทุกประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างทั้งหมดที่ดำเนินกิจการในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมในจังหวัดขอนแก่น จะมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดประมาณเดือนละ 159,055,969 บาท

4.2 การใช้จ่ายของคนงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

ในส่วนนี้จะพิจารณาถึงลักษณะการใช้จ่ายของคนงานที่เดินทางมาจากพื้นที่ต่างๆในจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดใกล้เคียงเข้ามาทำงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น คนงานจะได้รับผลกระทบทางตรงในรูปของเงินเดือนค่าจ้างจากโรงงานอุตสาหกรรม คนงานก็นำรายได้ที่ได้รับมาใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่างๆสนองความต้องการของตนทั้งในพื้นที่เมืองและชนบท การใช้จ่ายของคนงานที่เกิดขึ้นก็จะเป็นรายได้ของประชาชนที่มีอาชีพค้าสินค้าและบริการมาจำหน่ายในรูปของกำไร การศึกษาในส่วนนี้จึงทำให้ทราบถึงปริมาณการใช้จ่ายของคนงานที่มีในพื้นที่ต่างๆโดยประเมินเป็นตัวเลขสัดส่วนที่มีการใช้จ่ายเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ ซึ่งจะนำไปสู่การศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากคนงานที่มีต่อเมืองและชนบทในลำดับต่อไป

การจ้างงานของโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่าง

ในส่วนนี้จะศึกษาแหล่งที่อยู่ของแรงงานที่ทำงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมเพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างคนกับพื้นที่ของการดำเนินกิจการอุตสาหกรรม จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามพบว่า แรงงานที่ทำงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมจะเป็นชาวบ้านชนบทที่อยู่อาศัยใกล้เคียงกับโรงงาน ได้แก่อำเภอเมืองและอำเภอน้ำพองเนื่องจากมีความสะดวกในการเดินทาง โดยโรงงานตัวอย่างมีการจ้างแรงงานรวม 6,875 คน ในจำนวนนี้เป็นชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในกลุ่มอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม มีจำนวนถึง 3,232 คน คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 47 ของแรงงานทั้งหมด รองลงมาจะเป็นชาวเมืองที่อาศัยในแหล่งอุตสาหกรรมมีจำนวนถึง 1,651 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24 ของแรงงานทั้งหมด ในลำดับถัดไปก็จะเป็นชาวบ้านที่อาศัยในกลุ่มอำเภอที่ 2 จำนวน 941 คน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดจำนวน 575 คนและในกลุ่มอำเภอที่ 3 จำนวน 472 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14 และ 8 และ 7 ของการจ้างแรงงานทั้งหมดตามลำดับ รายละเอียดการจ้างงานของอุตสาหกรรมตัวอย่างแต่ละประเภทอุตสาหกรรมปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมตัวอย่างจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประเภท	เมือง แหล่งฯ	ชนบท แหล่งฯ	ชนบท 2	ชนบท 3	กลุ่ม จังหวัด	อีสาน บน	อีสาน ล่าง	ตะวันออก	รวม	สัดส่วน
อาหาร	27	201	14	3	6			2	253	3.68
เครื่องจักร	193	4	3	15	24				239	3.48
โลหะฯ	351	110		100	344				905	13.16
แหวน	400	2,000	600	300	200				3,500	50.91
บริการ	144	42		3		1			190	2.76
เกษตร	12	31	3		1		1		48	0.70
ก่อสร้าง	138	101	20	6					265	3.85
แปรรูป	27	180							207	3.01
กระดาษ	346	549	301	45					1,241	18.05
อื่นๆ	13	14							27	0.39
รวม	1,651	3,232	941	472	575	1	1	2	6,875	100.00
สัดส่วน	24.01	47.01	13.69	6.87	8.36	0.01	0.01	0.03	100.00	

จากตารางที่ 4.4 อุตสาหกรรมประเภททอแหวนมีการจ้างงานมากที่สุดถึง 3,500 คน คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 50 ของการจ้างแรงงานทั้งหมด คนงานที่ทำงานในโรงงานทอแหวนกว่า ร้อยละ 57 เป็นชาวบ้านที่อาศัยในอำเภอเมืองขอนแก่น รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมกระดาษมีการจ้างงาน 1,241 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.05 ของการจ้างแรงงานทั้งหมด คนงานที่ทำงานในโรงงานกระดาษประมาณร้อยละ 44 เป็นชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในอำเภอน้ำพอง สำหรับอุตสาหกรรมโลหะโลหะมีการจ้างแรงงาน 905 คน ส่วนใหญ่เกิดจากโรงงานผลิตตุ๊กตาเซรามิก คนงานที่ทำงานในอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะประมาณร้อยละ 38 เป็นชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในเขตสุขภาพิบาลท่าพระ

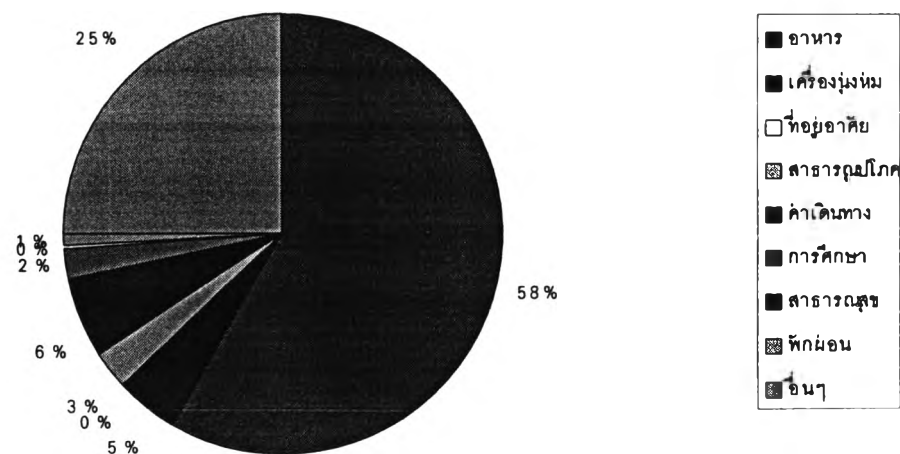
การใช้จ่ายของคนงาน

การใช้จ่ายของคนงานที่ได้รายได้จากโรงงานอุตสาหกรรม จะก่อให้เกิดรายได้เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ทั้งในเมืองและชนบท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงการใช้จ่ายของคณงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม

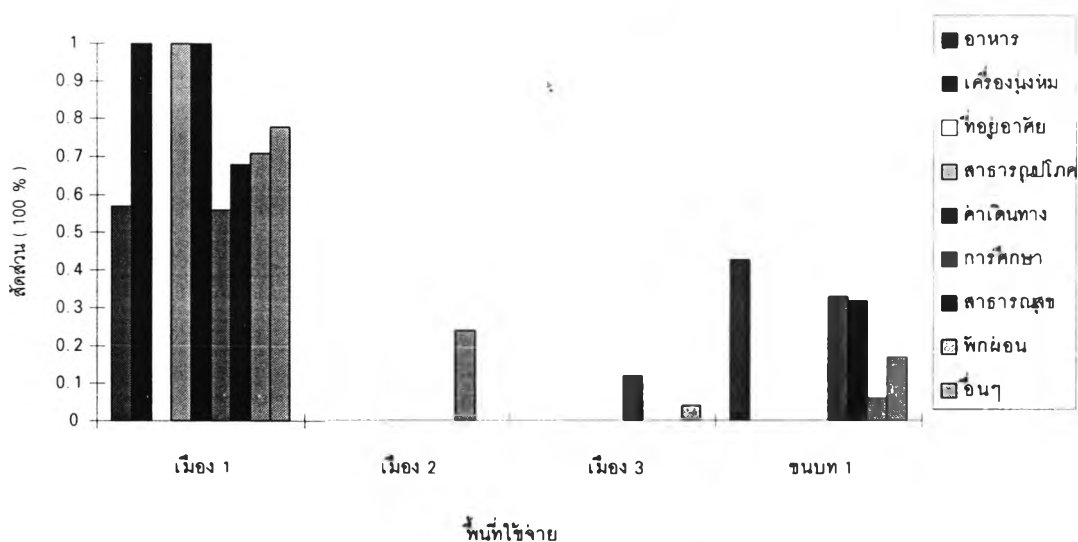
ประเภท	%	เมืองแหล่ง ที่ตั้ง อุตสาหกรรม	เมือง กลุ่ม อำเภอที่ 2	เมือง กลุ่ม อำเภอที่ 3	ชนบทแหล่ง ที่ตั้ง อุตสาหกรรม
อาหาร	58.22	0.57	-	-	0.43
เครื่องนุ่งห่ม	4.95	1	-	-	-
ที่อยู่อาศัย	-	-	-	-	-
สาธารณูปโภค	2.68	1	-	-	-
เดินทาง	5.84	1	-	-	-
การศึกษา	2.23	0.56	-	0.12	0.33
สาธารณสุข	0.28	0.68	-	-	0.32
พักผ่อนหย่อนใจ	0.78	0.71	0.24	-	0.06
อื่นๆ	25.06	0.78	-	0.04	0.17
รวม	100.00				

ภาพที่ 4.35 แสดงการใช้จ่ายของคณงานที่ทำงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

การใช้จ่ายที่สำคัญของคณงานได้แก่การใช้จ่ายเพื่ออาหาร มีสัดส่วนถึงร้อยละ 58.22 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่การใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง เครื่องนุ่งห่ม สาธารณูปโภคและการศึกษา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.06 , 5.84 และ 4.95 และ 2.68 และ 2.23 ตามลำดับ ค่าใช้จ่ายที่เหลือจะเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย

ภาพที่ 4.36 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของคนงานในแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่ออาหารของคนงานส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นภายในเขตเมืองที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 57 ของค่าใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43 ของค่าใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 78 ของการใช้จ่ายอื่นๆทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในพื้นที่ชนบทของกลุ่มอำเภอที่ตั้งอุตสาหกรรม และเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองของกลุ่มอำเภอที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17 และ 4 ของการใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆทั้งหมดตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการเดินทางมาทำงานของคนงานซึ่งส่วนใหญ่เดินทางโดยรถประจำทาง การใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มและการใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเขตเมืองที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรม คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 71 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในพื้นที่เมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ เขื่อนอุบลรัตน์ และภายในบริเวณหมู่บ้านตัวเอง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24 และ 6 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนทั้งหมด ตามลำดับ

การใช้จ่ายของชาวเมืองในประเภทต่างๆที่มีการใช้จ่ายเกิดขึ้นภายในเขตเมืองทั้งหมด ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่ออาหารโดยซื้อจากร้านค้าในเมือง เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภค ค่าเดินทางจากการโดยสารรถประจำทางและค่าน้ำมันเชื้อเพลิง การรักษาพยาบาลโดยส่วน ใหญ่เป็นการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐ และคลินิกเอกชนในเมือง และการใช้จ่ายอื่นๆ ในชีวิตประจำวันจากการซื้อจากห้างสรรพสินค้าในเมือง

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของชาวเมืองในอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม จะมีการใช้จ่ายเกิดขึ้นในเขตเมืองและในพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ เกิดขึ้นในเขตเมือง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 74 เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ โดยการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและกลุ่มจังหวัดโดยการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24 และ 2 ของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมดตามลำดับ

สำหรับรายจ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองจะมีการกระจายการใช้จ่ายในพื้นที่ ต่างๆ โดยส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแหล่ง ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พัทยา ระยอง เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41 ของการใช้จ่ายเพื่อการ พักผ่อนหย่อนใจทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้แก่ ในเขต จังหวัดหนองคายและนครพนม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18 ในขณะเดียวกันมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นภายใน เขตเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่จากการชมภาพยนตร์และงานประเพณีต่างๆ และในภาคใต้เกิดจาก การเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14 และ 11 ของการใช้จ่ายเพื่อ พักผ่อนตามลำดับ ที่เหลือจะมีการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนเกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในกลุ่ม จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างบริเวณปราสาทหินพิมาย และภาคกลาง คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 8 และ 6 และ 1 และ .05 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจทั้งหมด ตาม ลำดับ

4.3.2 การใช้จ่ายของชาวเมืองในพื้นที่กลุ่มอำเภอที่ 2

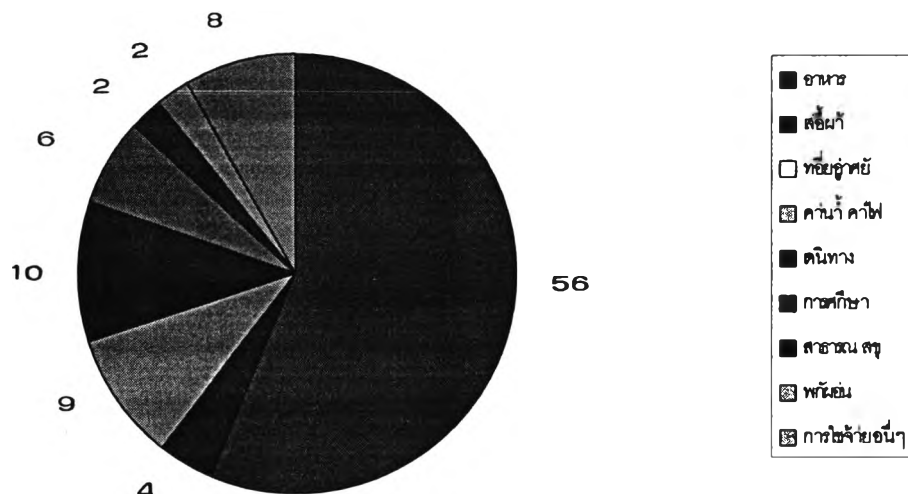
ชาวเมืองที่อยู่อาศัยในกลุ่มอำเภอที่ 2 ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนเมืองของ อำเภอ พระยืน บ้านฝาง อุบลรัตน์ เขาสนนกวาง กระนวน กิ่งอำเภอชำสูง และกิ่งอำเภอ บ้านแฮด จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ ชาว เมืองที่อาศัยในเขตชุมชนเมืองต่างๆ จำนวน 70 ตัวอย่าง โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่าย เพื่อการบริโภคสินค้าและบริการประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่ออาหาร เครื่องนุ่งห่ม

ที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภค ค่าเดินทาง การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล การพักผ่อนหย่อนใจและการใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน ในช่วงระยะเวลา 1 เดือน สามารถสรุปได้ตามตารางแสดงรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 การใช้จ่ายของชาวเมืองที่อาศัยในกลุ่มอำเภอเขต 2

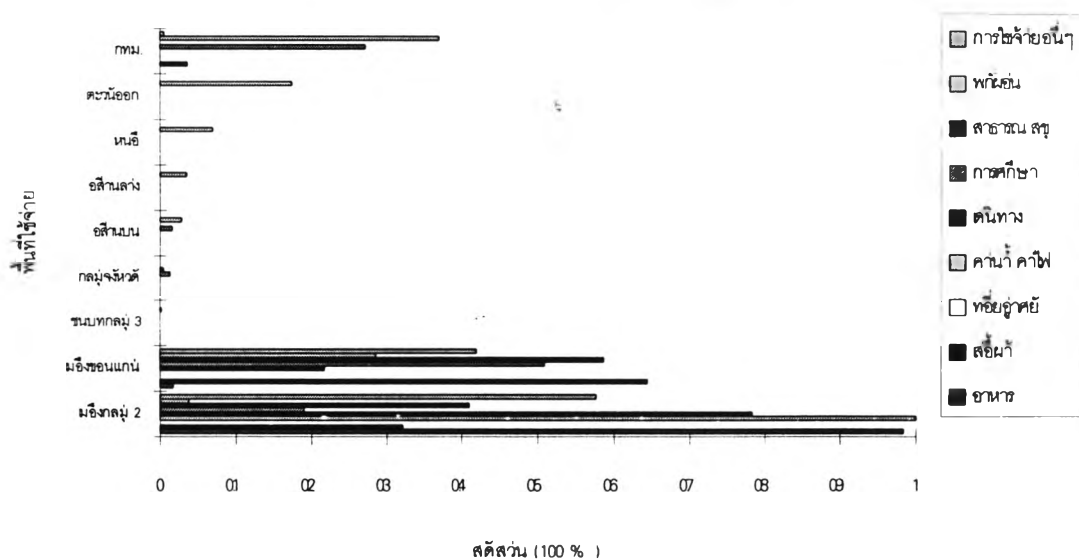
ประเภทการใช้จ่าย	% การ ใช้จ่าย	เมือง 2	เมือง ช.ก.	ชนบท 3	กลุ่ม จังหวัด	อีสาน บน	อีสาน ล่าง	ภาค เหนือ	ตะวันออก	กทม.
อาหาร	56.35	.983	.017	-	-	-	-	-	-	-
เครื่องนุ่งห่ม	4.32	.321	.634	-	-	-	-	-	-	.036
ที่อยู่อาศัย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาธารณูปโภค	9.37	1	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าเดินทาง	10.28	.783	.217	-	-	-	-	-	-	-
การศึกษา	6.48	.190	.509	-	.013	.016	-	-	-	.271
ค่ารักษาพยาบาล	2.37	.410	.0586	-	.004	-	-	-	-	-
พักผ่อนหย่อนใจ	2.45	.038	.285	.002	-	.028	.035	.069	.174	.369
อื่นๆ	8.38	.576	.419	-	-	-	-	-	-	.005
รวม	100									

ภาพที่ 4.39 แสดงการใช้จ่ายของชาวเมืองกลุ่มอำเภอเขต 2

รายจ่ายที่สำคัญของชาวเมืองในกลุ่มอำเภอเขต 2 ได้แก่ รายจ่ายเพื่ออาหารคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56 ของการใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาเป็นการใช้จ่ายเพื่อการเดินทางคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของการใช้จ่ายทั้งหมด การใช้จ่ายเพื่อสาธารณสุขเป็นการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นน้อยที่สุดคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 2.37 ของรายจ่ายทั้งหมดของชาวเมืองตามลำดับ

ภาพที่ 440 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของชาวเมืองกลุ่มอำเภอที่ 2 ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่ออาหารของชาวเมืองส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 ที่ชาวเมืองอาศัยอยู่โดยซื้ออาหารสดประเภทเนื้อสัตว์และผักสดจากตลาดนัดในช่วงเช้าและตลาดสดของสุขาภิบาลคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 98 ของการใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด ที่เหลือจะเกิดขึ้นจากการซื้ออาหารของชาวเมืองที่เดินทางมาทำงานในเมืองขอนแก่นแล้วซื้ออาหารกลางวันรับประทานและบางส่วนซื้อกลับไปรับประทานที่บ้านของตนเองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2 ของการใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด

สำหรับรายจ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการซื้อเสื้อผ้าจากห้างสรรพสินค้า เช่น ห้างแฟร์รี่ พลาซ่า แม็คโคร โลตัส และร้านค้าเสื้อผ้าในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64 ของการใช้จ่ายเพื่อเสื้อผ้าทั้งหมด รองลงมาเกิดขึ้นจากการซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าและตลาดนัดหน้าอำเภอในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอเขต 2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35 ของการใช้จ่ายเพื่อเสื้อผ้าทั้งหมด ที่เหลือเกิดขึ้นจากการซื้อเสื้อผ้าจากห้างสรรพสินค้าในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4 ของการใช้จ่ายเพื่อเสื้อผ้าทั้งหมด

รายจ่ายเพื่อการเดินทางของชาวเมืองส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นภายในเมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 โดยมีสัดส่วนร้อยละ 78 ของรายจ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด โดยชาวเมืองส่วนใหญ่จะใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าเติมน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเดินทางไปประกอบอาชีพ และใช้เดินทางภายในเมือง สำหรับรายจ่ายเพื่อการเดินทางที่เกิดขึ้นในเขตเมืองขอนแก่น มีสัดส่วนร้อยละ 22 ของรายจ่ายเพื่อ

การเดินทางทั้งหมด เกิดจากการเดินทางโดยชาวเมือง โดยรถโดยสารประจำทางและพาหนะส่วนตัว เพื่อเดินทางมาประกอบอาชีพ และซื้อสินค้า ในบริเวณเมืองขอนแก่น

การใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของชาวเมืองส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในเขตเมืองขอนแก่น โดยมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 51 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นจะเกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับอาชีวะและอุดมศึกษา รองลงมาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาจะเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27 ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่เกิดขึ้นในเขตเมืองส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 ในขณะที่เดียวกันมีการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเกิดขึ้นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และในเขตกลุ่มจังหวัดขอนแก่นซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในระดับอาชีวะและอุดมศึกษา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2 และ 1 ตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการสาธารณสุขของชาวเมืองส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตเมืองขอนแก่นถึงร้อยละ 58.6 ของการใช้จ่ายเพื่อรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะการรักษาพยาบาลของชาวเมืองส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลประจำจังหวัด ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น และโรงพยาบาลศรีนครินทร์ รองลงมาได้แก่คลินิกเอกชน และซื้อยารับประทานเอง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61 และ 39 และ 0.5 ตามลำดับ

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของชาวเมืองในกลุ่มอำเภอที่ 2 ที่เกิดขึ้นในเขตเมืองที่อาศัยอยู่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41 ของการใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นในเขตเมืองส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในโรงพยาบาลประจำอำเภอคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 91 โดยประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่จะทำบัตรสุขภาพ รองลงมาจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในคลินิกเอกชนในเขตเมือง และซื้อยารับประทานเอง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9 และ 0.48 ตามลำดับ

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของชาวเมืองในกลุ่มอำเภอที่ 2 ที่เกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเกิดขึ้นน้อยมากคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.4 ของการใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะการใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในคลินิกเอกชนในเขตเมืองของพื้นที่กลุ่มจังหวัด

การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองในกลุ่มอำเภอที่ 2 ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในเขตเมืองขอนแก่นจากการเที่ยวชมงานประเพณีต่างๆ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29 ของการใช้จ่ายเพื่อท่องเที่ยวทั้งหมด สำหรับการใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวบริเวณ พัทยา ในจังหวัดชลบุรี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17 ที่เหลือเกิดขึ้นในภาคเหนือจากการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย เกิดขึ้นในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 จากการท่องเที่ยวบริเวณหาดบางแสน 2 รอบอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ เกิดขึ้นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างบริเวณปราสาทหินพิมายและวัดบ้านไร่ เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนบริเวณท่าเสด็จจังหวัดหนองคายและเกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มอำเภอเขต 3 บริเวณอุทยานแห่งชาติภูเวียงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7 และ 4 และ 3 และ 3 และ 0.2 ตามลำดับ

การใช้จ่ายอื่นๆ อันได้แก่การใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ผงซักฟอก สบู่ ยาสีฟัน ฯลฯ การใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.6 รองลงมาเกิดขึ้นในเขตเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.9 ในขณะที่เดียวกันมีการใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการเดินทางมาทำงานในกรุงเทพมหานครแล้วชาวเมืองซื้อสินค้าจากกรุงเทพมหานครกลับไปใช้ที่บ้านของตนเองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.5 ของการใช้จ่ายอื่นในชีวิตประจำวัน

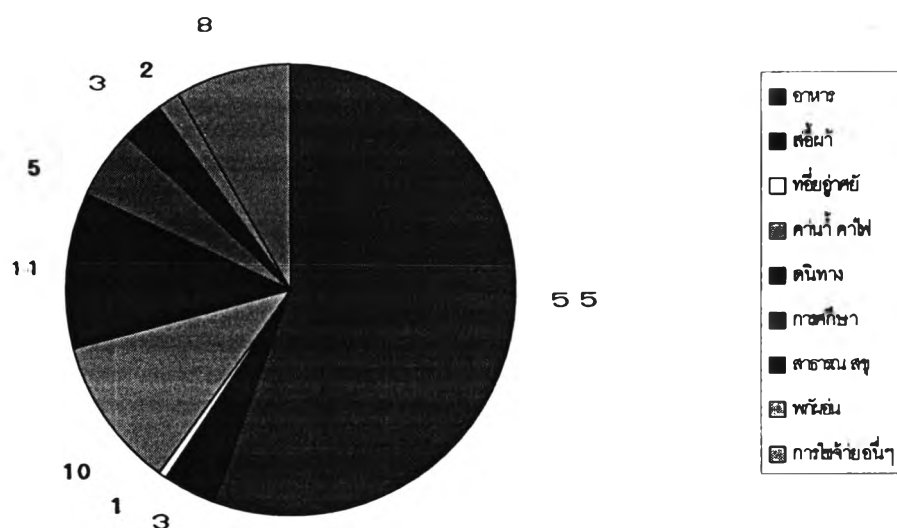
4.3.3 การใช้จ่ายของชาวเมืองในกลุ่มอำเภอที่ 3

การใช้จ่ายของชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในกลุ่มอำเภอที่ 3 จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 40 ตัวอย่าง สัมภาษณ์ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลบ้านไผ่ เทศบาลชุมแพ สุขาภิบาลมัญจาคีรี และสุขาภิบาลหนองเรือ โดยศึกษาข้อมูลการใช้จ่ายของชาวเมืองประเภทต่างๆ ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่ออาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภค การเดินทาง การศึกษา การรักษาพยาบาล การพักผ่อนหย่อนใจ และการใช้จ่ายอื่นๆในชีวิตประจำวัน ในช่วงระยะเวลา 1 เดือน สามารถสรุปได้ดังตารางแสดงรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 การใช้จ่ายของชาวเมืองในกลุ่มอำเภอที่ 3

ประเภท	% การใช้จ่าย	ชนบท กลุ่ม 3	เมือง กลุ่ม 2	เมือง ขอนแก่น	ภาค ต.อน.บน	ภาค ต.อน.ล่าง	ภาค เหนือ	ภาค ตะวันออกเฉียง	กทม.
อาหาร	55.5	1	-	-	-	-	-	-	-
เครื่องนุ่งห่ม	3.9	0.72	-	0.25	-	-	-	-	0.03
ที่อยู่อาศัย	0.82	1	-	-	-	-	-	-	-
สาธารณูปโภค	10.7	1	-	-	-	-	-	-	-
การเดินทาง	11.02	0.97	-	0.03	-	-	-	-	-
การศึกษา	5.0	0.29	-	0.46	-	0.06	-	-	0.20
การรักษาพยาบาล	3.1	0.59	-	0.01	-	-	-	-	0.40
พักผ่อนหย่อนใจ	1.8	0.03	0.08	0.16	0.09	-	0.16	0.32	0.16
อื่นๆ	8.3	0.92	-	0.08	-	-	-	-	-
รวม	100.00								

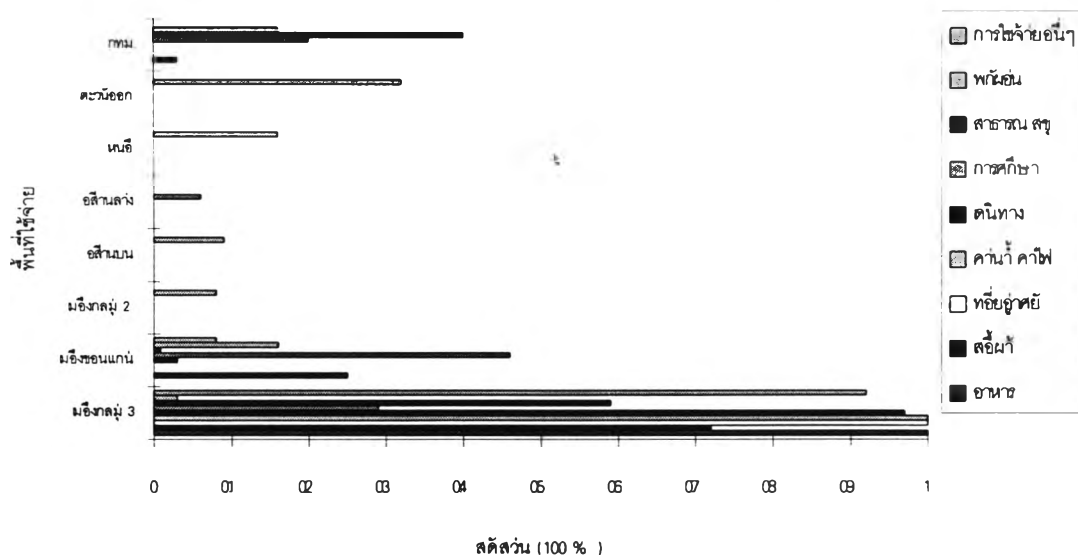
ภาพที่ 4.41 แสดงการใช้จ่ายของชาวเมืองกลุ่มอำเภอที่ 3

การใช้จ่ายของชาวเมืองในกลุ่มอำเภอที่ 3 ลักษณะการใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นการใช้จ่ายเพื่ออาหาร คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 55 ของการใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาเป็นการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง สาธารณูปโภค การใช้จ่ายอื่นๆ การศึกษา เครื่องนุ่งห่ม การรักษาพยาบาล การพักผ่อนหย่อนใจและที่อยู่อาศัย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11 และ 11 และ 8 และ 5 และ 4 และ 3 และ 2 และ 0.82 ตามลำดับ

ภาพที่ 442 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของชาวเมืองกลุ่มอำเภอที่ 3 ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่ออาหารของชาวเมืองค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นจากการใช้จ่ายในการซื้ออาหารประเภทเนื้อสัตว์และผักสดจากร้านค้าและตลาดสดภายในชุมชนเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่ สำหรับการใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่ม การใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้น จากการซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าภายในชุมชนเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่ถึงร้อยละ 72 ของการใช้จ่ายเพื่อเสื้อผ้าทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นจากการเดินทางของชาวเมืองเข้ามาซื้อเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มในเมืองขอนแก่นและในกรุงเทพมหานครคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 และ 3 ของการใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มทั้งหมดตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัยและสาธารณูปโภคของชาวเมือง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเขตเมือง ในขณะที่เดียวกันการใช้จ่ายเพื่อการเดินทางของชาวเมืองส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการเดินทางไปประกอบอาชีพและซื้อสินค้าจากที่อื่น ๆ มาจำหน่ายโดยรถยนต์ส่วนตัวหรือรถมอเตอร์ไซด์ค่าใช้จ่าจะเกิดขึ้นในรูปของค่าน้ำมันที่เติมจากปั้มน้ำมันในเขตเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 97 ที่เหลือเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3 ของการใช้จ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาค่าใช้จ่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46 ของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด โดยลักษณะการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นจะเป็นการศึกษาในระดับอาชีวะและอุดมศึกษา สำหรับการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่เกิดขึ้นในเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่ส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่าเพื่อการศึกษาในระดับมัธยม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29 ของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่าจะเกิดขึ้นใน

กรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 และ 6 ตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในเขตเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 59 ของการรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลในเขตเมืองส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในโรงพยาบาลประจำอำเภอคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 75 ของการใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลในเมือง รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากการรักษาโดยคลินิกเอกชนในเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 ของการใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลในเมือง ในขณะที่เดียวกันค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของชาวเมืองที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครและในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40 และ 0.9 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครจะเกิดขึ้นโดยการรักษาของโรงพยาบาลเอกชน

การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของชาวเมืองส่วนใหญ่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ พัทยาและบางแสนในจังหวัดชลบุรี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32 รองลงมาเกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น กรุงเทพมหานคร และภาคเหนือ มีสัดส่วนเท่ากันในแต่ละพื้นที่ร้อยละ 16 ในขณะที่เดียวกันค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนจะเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนจากการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดหนองคายและนครพนมโดยการไปนมัสการพระธาตุพนม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9 ของการใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากการเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 ได้แก่ หาดบางแสน 2 บริเวณเขื่อนอุบลรัตน์ และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในชนบทกลุ่มอำเภอที่ 3 โดยการเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณแหล่งชูดันไดโนเสาร์ในเขตอำเภอภูเวียงจังหวัดขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8 และ 3 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนทั้งหมดตามลำดับ

สำหรับการใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆในชีวิตประจำวันของชาวเมืองส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากร้านค้าในละแวกบ้านภายในเขตเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 92 ของการใช้จ่ายในส่วนนี้ทั้งหมด รองลงมาเกิดขึ้นจากการเดินทางมาทำงานของชาวเมืองแล้วซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้าและร้านค้าภายในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8 ของการใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆในชีวิตประจำวันทั้งหมด

4.4 การใช้จ่ายของชาวชนบท

4.4.1 การใช้จ่ายของชาวชนบทกลุ่มอำเภอแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

ชาวบ้านชนบท ได้แก่ ชาวบ้านที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล การศึกษา การใช้จ่ายของชาวบ้านชนบทเพื่อให้ทราบถึงลักษณะความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่างชาวบ้านกับพื้นที่ต่างๆที่ชาวชนบทมีการใช้จ่าย

การใช้จ่ายของชาวบ้านในชนบทของอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม จากการสำรวจ ข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์ชาวบ้านจำนวน 40 ตัวอย่าง ที่อาศัยอยู่พื้นที่ชนบทในเขตอำเภอเมืองและอำเภอน้ำพอง โดยมีรายละเอียดหมู่บ้านตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงรายละเอียดหมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอเมืองและอำเภอน้ำพอง

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	จำนวนตัวอย่าง	
เมืองขอนแก่น	บ้านทุ่ม	บ้านทุ่ม	5	
		ท่าพระ	5	
		โคกสี	5	
	น้ำพอง	โนนท่อน	คำบอน	5
		น้ำพอง	ห้วยเสือเต้น	5
		หนองกุง	บึงกลาง	5
		ท่ากระเสริม	บึงเป้ง	5
	กุดน้ำใส	ห้วยโจด	5	
			40	

หมู่บ้านตัวอย่างในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น

บ้านทุ่ม ตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นไปทางทิศตะวันตกระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตร ตามถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 หมู่บ้านจะตั้งอยู่ใกล้กับถนนการคมนาคมสะดวก อาชีพโดยส่วนใหญ่ของชาวบ้านจะทำงานรับจ้างตามโรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะโรงงานทอแหวนและรับทำงานตามร้านค้าหรือสถานประกอบการในเมืองขอนแก่น

บ้านหนองแวง ตำบลท่าพระ ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นไปทางทิศใต้ตามแนวถนนมิตรภาพ(ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ตอนขอนแก่น - นครราชสีมา)ระยะทางประมาณ 17 กิโลเมตร หมู่บ้านจะตั้งอยู่ห่างจากถนนมิตรภาพประมาณ 3 กิโลเมตร สภาพถนนทางเข้าหมู่บ้านเป็นถนนลูกรังเป็นหลุมบ่อการเดินทางเข้าสู่หมู่บ้านค่อนข้างลำบาก มีรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างให้บริการระหว่างหมู่บ้านถึงปากทาง อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ทำไร่มันสำปะหลัง รับจ้างทั่วไปและเป็นแม่ค้าขายอาหารสดในเมืองขอนแก่น

บ้านหนองบัวน้อย ตำบลโคกศรี ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร หมู่บ้านตั้งอยู่ห่างจากถนนทางหลวงขอนแก่น - กาฬสินธุ์ เข้าไปตามถนนสายย่อยระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าหมู่บ้านเป็นถนนลาดยางอย่างดี การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองค่อนข้างสะดวกเนื่องจากมีรถประจำทางที่มาจากชุมชนอื่นๆผ่านประมาณชั่วโมงละ 1 คันและชาวบ้านเกือบทุกบ้านจะมีพาหนะเป็นของตนเอง ได้แก่ รถมอเตอร์ไซด์และรถยนต์ อาชีพหลักของชาวบ้านจะเป็นลูกจ้างที่ทำงานในโรงงานทอแหวน และอาชีพทำนาโดยหมู่บ้านนี้อยู่ในเขตการให้บริการของระบบชลประทานหนองหวาย สำหรับการเดินทางของชาวบ้านที่เดินทางเข้าไปทำงานในโรงงานทอแหวนจะมีรถสวัสดิการของโรงงานมารับส่งฟรีถึงหมู่บ้านทั้งผลัดกลางวันและผลัดกลางคืนโดยจะมีคนงานไปทำงานผลัดละประมาณ 300 คน

บ้านคำบอน ตำบลโนนทัน ที่ตั้งของหมู่บ้านตั้งอยู่ริมถนนห่างจากเมืองขอนแก่นไปทางทิศเหนือตามแนวถนนมิตรภาพ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ตอนขอนแก่น - อุดรธานี) ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร การเดินทางเข้าสู่เมืองของชาวบ้านค่อนข้างสะดวกเนื่องจากมีรถประจำทางหลายสายผ่าน อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่การทำไร่มันสำปะหลังและรับจ้างทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรมบริเวณละแวกบ้าน ได้แก่ โรงงานผลิตเสาและท่อปูนซีเมนต์ สำหรับชาวบ้านบางส่วนเดินทางเข้าไปรับจ้างทำงานในเมือง

หมู่บ้านตัวอย่างในเขตอำเภอน้ำพอง

บ้านห้วยเสือเต้น ตำบลน้ำพอง ที่ตั้งของหมู่บ้านตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเมืองน้ำพองตามแนวถนนมิตรภาพ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ช่วง น้ำพอง - อุดรธานี) ระยะทางประมาณ 6 กิโลเมตร โดยหมู่บ้านตั้งอยู่ห่างจากถนนสายหลักเข้าไปในถนนสายย่อยระยะทาง

ประมาณ 3 กิโลเมตร สภาพถนนเป็นลูกรัง อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่อาชีพทำไร่ และรับจ้างทำงานในโรงงานในอำเภอน้ำพอง

บ้านบึงกลาง ตำบลหนองกุง ที่ตั้งของหมู่บ้านตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของชุมชนเมืองน้ำพองระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร ช่วงถนนน้ำพอง - กระนวน อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่อาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไปในเมือง

บ้านบึงเป้ง ตำบลท่ากระเสริม ที่ตั้งของหมู่บ้านตั้งอยู่ทางทิศใต้ของชุมชนเมืองน้ำพองตามแนวถนนเชื่อมระหว่างตำบลหนองกุง - ท่ากระเสริม ห่างจากชุมชนเมืองน้ำพองประมาณ 30 กิโลเมตร แต่หมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้กับชุมชนเมืองขอนแก่น ประมาณ 15 กิโลเมตร การเดินทางของชาวบ้านจะมีความสะดวกในการเดินทางเข้าสู่เมืองขอนแก่นมากกว่าไปเมืองน้ำพอง เนื่องจากหมู่บ้านมีที่ตั้งอยู่ใกล้เมืองขอนแก่นและมีรถโดยสารประจำทางเดินทางเข้าเมืองขอนแก่นทุกๆ 1 ชั่วโมง อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่ อาชีพทำนาและรับจ้างในเมืองขอนแก่น เนื่องจากพื้นที่ของหมู่บ้านอยู่ในพื้นที่โครงการชลประทานหนองหวาย

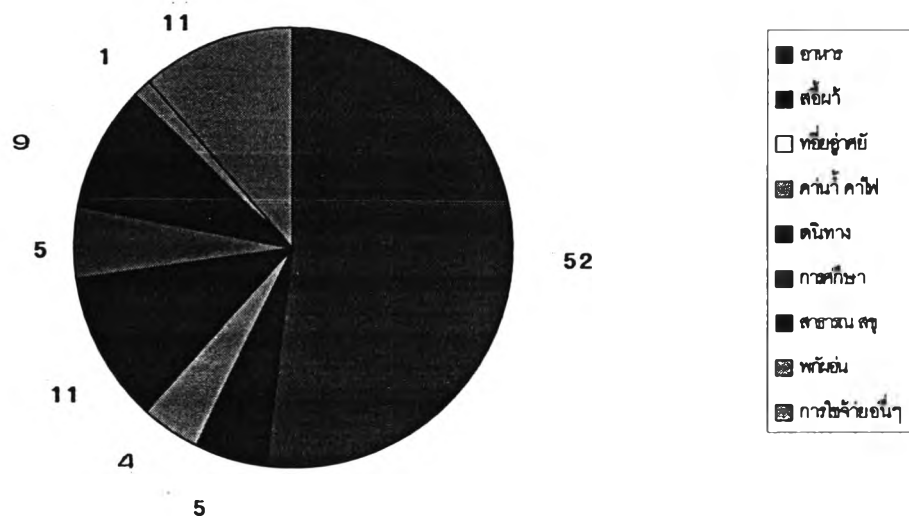
บ้านห้วยโจด ตำบลกุดน้ำใส ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากชุมชนเมืองน้ำพองระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวถนนน้ำพอง - เชื้อนอุบลรัตน์ การเดินทางของชาวบ้านจะมีความสะดวกในการเดินทางเข้าสู่เมืองขอนแก่นมากกว่าเข้าสู่เมืองน้ำพองเนื่องจากมีรถประจำทางเดินรถให้บริการระหว่างอำเภออุบลรัตน์กับเมืองขอนแก่น อาชีพหลักของชาวบ้านส่วนใหญ่รับจ้างทำงานในโรงงานผลิตเยื่อกระดาษและทำไร่มันสำปะหลัง

จากการศึกษาข้อมูลการใช้จ่ายของชาวบ้านเพื่อการบริโภคสินค้าและบริการประเภทต่างๆ ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่ออาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภค ค่าเดินทาง การศึกษา การรักษาพยาบาล การพักผ่อนหย่อนใจและการใช้จ่ายอื่นๆในชีวิตประจำวันรายละเอียดการใช้จ่ายของชาวบ้านตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของชาวบ้านในอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงการใช้จ่ายของประชาชนที่อาศัยในชนบทของอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

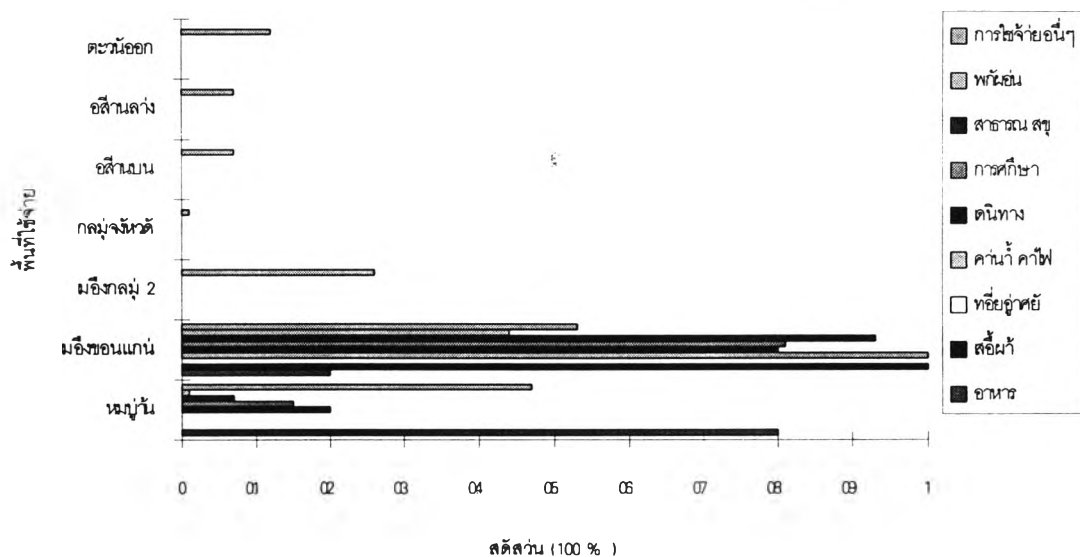
ประเภท	% การใช้จ่าย	หมู่บ้าน	เมือง	เมือง อำเภอเขต 2	กลุ่ม จังหวัด	ภาค ต.อน.บน	ภาค ต.อน.ล่าง	ภาค ตะวันออก
อาหาร	52.02	0.80	0.20	-	-	-	-	-
เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย	5.35	-	1	-	-	-	-	-
สาธารณูปโภค	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าเดินทาง	4.21	-	1	-	-	-	-	-
การศึกษา	11.31	0.20	0.80	-	-	-	-	-
การรักษาพยาบาล	5.2	0.15	0.81	-	-	-	0.04	-
การพักผ่อน	9.14	0.07	0.93	-	-	-	-	-
การพักผ่อน อื่นๆ	1.8	0.01	0.44	0.26	0.01	0.07	0.07	0.12
อื่นๆ	11.3	0.47	0.53	-	-	-	-	-
	100.00							

ภาพที่ 4.3 แสดงการใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม

รายจ่ายค่าอาหารเป็นรายจ่ายที่สำคัญของชาวบ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.02 ของรายจ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่รายจ่ายเพื่อการเดินทางและรายจ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ คิดเป็นสัดส่วนเท่ากันร้อยละ 11.3 รายจ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.14 ค่าใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่ม การศึกษา และการพักผ่อน มีสัดส่วนร้อยละ 5.3 และ 4.2 และ 1.5 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

ภาพที่ 444 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

ชาวบ้านในชนบทส่วนใหญ่ซื้ออาหารเพื่อบริโภคประจำวันจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80 ที่เหลือจะมีการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารในเขตเมืองเนื่องจากการเดินทางมาทำงานของชาวบ้านในเขตเมือง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของค่าใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มและค่าสาธารณูปโภคของชาวบ้านในชนบทจะเกิดขึ้นในเขตเมืองทั้งหมด ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางของชาวบ้านส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการเดินทางโดยรถประจำทางเข้ามาทำงานในเขตเมือง คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 80 ที่เหลือจะเกิดขึ้นจากการเดินทางโดยพาหนะส่วนตัว ได้แก่ รถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์ ลักษณะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจะเป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ชาวบ้านจะซื้อจากร้านขายน้ำมันขนาดเล็กภายในหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของการใช้จ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด

รายจ่ายเพื่อการศึกษาของชาวบ้านส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในเขตเมือง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 81 ในขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเกิดขึ้นจากการศึกษาระดับประถมศึกษาภายในหมู่บ้านคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 และมีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด

สำหรับรายจ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของชาวบ้านในชนบทส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตเมือง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93 ที่เหลือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในหมู่บ้านร้อยละ 7 ลักษณะค่าใช้จ่ายเพื่อการ

รักษาพยาบาลของชาวชนบทที่เกิดขึ้นในเมืองค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในโรงพยาบาลประจำจังหวัดของรัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่นและโรงพยาบาลศรีนครินทร์คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 77.9 รองลงมาค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในคลินิกเอกชนในเมือง และซื้อยารับประทานเองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.3 และ 7.7 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านลักษณะการใช้จ่ายจะเกิดขึ้นที่สถานีนอนมัยในละแวกบ้านและคลินิกเอกชน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.16 และ 6.84 ตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนของชาวชนบทส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในเขตเมืองแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44 รองลงมาจะเกิดขึ้นในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 ซึ่งมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่เขื่อนอุบลรัตน์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26 และเกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12 เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีสัดส่วนเท่ากันร้อยละ 7 ในขณะที่เดียวกันมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในพื้นที่กลุ่มจังหวัดขอนแก่นและเกิดขึ้นภายในหมู่บ้านมีสัดส่วนเท่ากันร้อยละ 1 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการซื้อผงซักฟอก สบู่ ยาสีฟันและของใช้ส่วนตัว ชาวชนบทจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในเขตเมืองจากการเดินทางเข้ามาทำงานในเมืองแล้วซื้อสินค้าไปใช้ที่บ้านคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53 ของการใช้จ่ายประเภทอื่นๆ ทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 47 ของการใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ

4.4.2 การใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 2

การใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 2 จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์ชาวบ้านตัวอย่างที่อาศัยนอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลโดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ชาวบ้านชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 2 ประกอบ 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอพระยืน บ้านฝาง อุบลรัตน์ เขาสนกวาง กระนวน กิ่งอำเภอซำสูง และกิ่งอำเภอบ้านแฮด โดยอำเภอดังกล่าวเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ติดต่อกับอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม จำนวน 70 ตัวอย่าง ดังรายละเอียดหมู่บ้านตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงรายละเอียดหมู่บ้านตัวอย่างในกลุ่มอำเภอที่ 2

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	จำนวนตัวอย่าง
พระยี่น	พระยี่น	นาล้อม	5
		ขามป้อม	5
บ้านฝาง	บ้านฝาง	ดอนหัน	5
		หนองบัว	5
อุบลรัตน์	ทุ่งโปรง	ห้วยยาง	5
		เขื่อนอุบลรัตน์	โคกน้ำเกลี้ยง
เขาสวนกวาง	เขาสวนกวาง	คำม่วง	5
		นาค้อ	5
กระนวน	หนองโก	คำไฮ	5
		บ้านฝาง	5
กิ่งอำเภอชำสูง	บ้านโนน	บ้านแห้วคำ	5
		ห้วยเตย	หูลุบเลา
กิ่งอำเภอบ้านแฮด	โนนสมบูรณ์	หนองเม็ก	5
		บ้านแฮด	บ้านดง
			70

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอพระยี่น

บ้านนาล้อม ตำบลพระยี่น ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร ตามแนวถนนเชื่อมระหว่างอำเภอเมืองขอนแก่น - พระยี่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวก เนื่องจากมีรถประจำทางผ่านหลายสาย อาชีพหลักของชาวบ้านส่วนใหญ่จะรับจ้างทำงานในเมืองขอนแก่นและทำนา

บ้านขามป้อม ตำบลขามป้อม ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร ตามแนวถนนเชื่อมระหว่างอำเภอเมืองขอนแก่นกับอำเภอพระยี่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวกเนื่องจากมีรถประจำทางที่เดินรถจากอำเภออื่นๆผ่านตลอดในเวลากลางวัน อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับจ้างทำงานในเมืองขอนแก่นและทำนา

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอบ้านฝาง

บ้านคอนหัน ตำบลบ้านฝาง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ช่วงระหว่างขอนแก่น - ชุมแพ การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวกเนื่องจากมีรถประจำทางที่เดินรถจากอำเภออื่นๆผ่านตลอดในเวลากลางวัน อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่ รับจ้างทำงานในเมืองขอนแก่นและทำไร่

บ้านโสกม่วง ตำบลหนองบัว ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ช่วงระหว่างขอนแก่น - ชุมแพการเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากหมู่บ้านอยู่ห่างจากถนนสายหลักที่มีรถประจำทางที่เดินรถผ่าน อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่ รับจ้างทำงานทั่วไปในเมืองและทำไร่

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภออุบลรัตน์

บ้านห้วยยาง ตำบลทุ่งโป่ง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงจังหวัดระหว่างอำเภออุบลรัตน์ - อำเภอเมืองขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวกเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ชิดถนนและมีรถประจำทางที่เดินรถจากอำเภออุบลรัตน์ผ่าน อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่ รับจ้างทำงานทั่วไปในเมืองขอนแก่นและทำไร่

บ้านโคกน้ำเกลี้ยง ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์ ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงจังหวัดระหว่างอำเภออุบลรัตน์ - อำเภอเมืองขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ไกลจากถนนประมาณ 5 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าสู่หมู่บ้านเป็นถนนลูกรังหมู่บ้านจะตั้งอยู่ใกล้ชิดภูเขา จากการสังเกตสภาพบ้านเรือนชาวบ้านมีฐานะยากจน ชาวบ้านในหมู่บ้านเป็นชาวบ้านที่ถูกอพยพมาจากพื้นที่ที่ถูกน้ำท่วมอันเนื่องมาจากการสร้างเขื่อน อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่ รับทำงานทั่วไปในอำเภออุบลรัตน์และทำไร่

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอเขาสวนกวาง

บ้านคำม่วง ตำบลคำม่วง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศเหนือ ระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ระหว่างขอนแก่น - อุดรธานี การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวกเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ถนนในระยะทาง 1 กิโลเมตร อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับทำงานทั่วไปในอำเภอและทำไร่อ้อย

บ้านนาคือ ตำบลเขาสวนกวาง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศเหนือ ระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ระหว่างขอนแก่น - อุดรธานี การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากหมู่บ้านอยู่ห่างจากถนนสายหลักระยะทาง 7 กิโลเมตร การเดินทางออกจากหมู่บ้านต้องใช้รถมอเตอร์ไซด์รับจ้างไม่มีรถประจำทางให้บริการ อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับทำงานทั่วไปในอำเภอและทำไร่อ้อย

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอกระนวน

บ้านคำไฮ ตำบลหนองโก ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงจังหวัด ระหว่างน้ำพอง - กระนวน การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากมีระยะทางค่อนข้างไกล อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับทำงานทั่วไปในอำเภอและทำไร่อ้อย

บ้านฝาง ตำบลบ้านฝาง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร ตามแนวถนนที่เชื่อมระหว่างตำบล การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากมีระยะทางค่อนข้างไกลจากเมืองขอนแก่นและไม่มีรถประจำทางให้บริการ อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ ทำไร่อ้อย

หมู่บ้านตัวอย่างในกิ่งอำเภอชำสูง

บ้านแห้วคำ ตำบลบ้านโนน ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันออก ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ตามแนวถนนที่เชื่อมระหว่างตำบล การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากสภาพถนนที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้านเข้าสู่เมืองบางช่วงเป็นทางลูกรัง บางช่วงเป็นถนนลาดยางและมีสภาพชำรุด มีรถประจำทางที่มาจากอำเภอกระนวนผ่าน

ชั่วโมงละประมาณ 1 คัน อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ ทำไร่และทำนา

บ้านหลุบเลา ตำบลห้วยเตย ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันออก ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร ตามแนวถนนที่เชื่อมระหว่างอำเภอก การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากสภาพถนนที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้านเข้าสู่เมืองบางช่วงเป็นทางลูกรัง บางช่วงเป็นถนนลาดยางและมีสภาพชำรุด มีรถประจำทางที่มาจากอำเภอกกระนวนผ่าน ชั่วโมงละประมาณ 1 คัน อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ ทำไร่และทำนา

หมู่บ้านตัวอย่างในกิ่งอำเภอบ้านแฮด

บ้านหนองเม็ก ตำบลโนนสมบูรณ์ ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ช่วงขอนแก่น - บ้านไผ่ การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบาก เนื่องจากหมู่บ้านอยู่ไกลจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ประมาณ 3 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าสู่หมู่บ้านเป็นถนนลูกรังและเป็นหลุมบ่อ ฝนตกกรดเล็กไม่สามารถเดินทางเข้าสู่หมู่บ้านได้ อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับจ้างทำงานในเมืองขอนแก่นและทำไร่

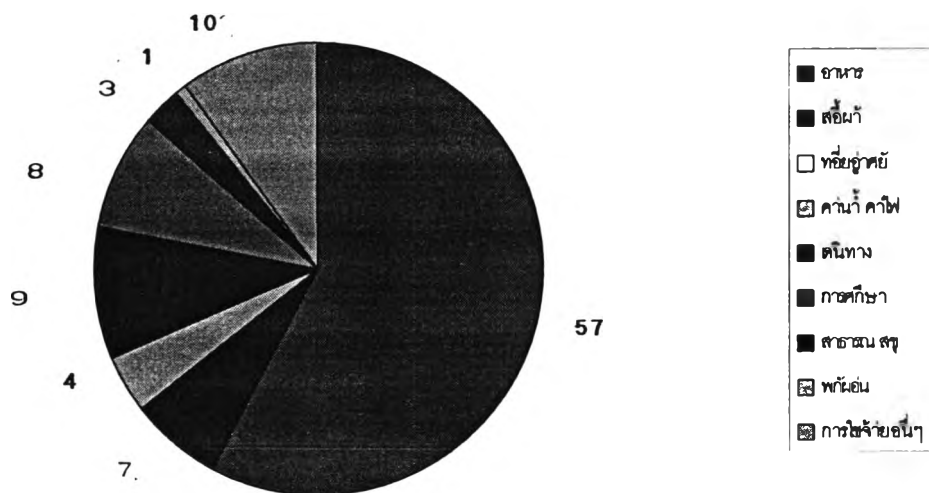
บ้านดง ตำบลบ้านแฮด ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ช่วงขอนแก่น - บ้านไผ่ หมู่บ้านตั้งอยู่ห่างถนนสายหลักประมาณ 5 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าสู่หมู่บ้านเป็นถนนลาดยาง สภาพบ้านเรือนเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ชาวบ้านมีฐานะค่อนข้างดี อาชีพหลักของชาวบ้านส่วนใหญ่ทำงานประจำในเมืองในหน่วยงานของรัฐและเอกชน และทำไร่

การใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอกที่ 2 เพื่อบริโภคสินค้าและบริการ จะใช้จ่ายเพื่ออาหาร การเดินทาง การศึกษา การรักษาพยาบาล การพักผ่อน และการใช้จ่ายอื่นๆ ในช่วงเวลา 1 เดือนโดยรายละเอียดการใช้จ่ายของชาวบ้านตัวอย่างที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆจะได้ดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงการใช้จ่ายของชาวบ้านในกลุ่มอำเภอที่ 2

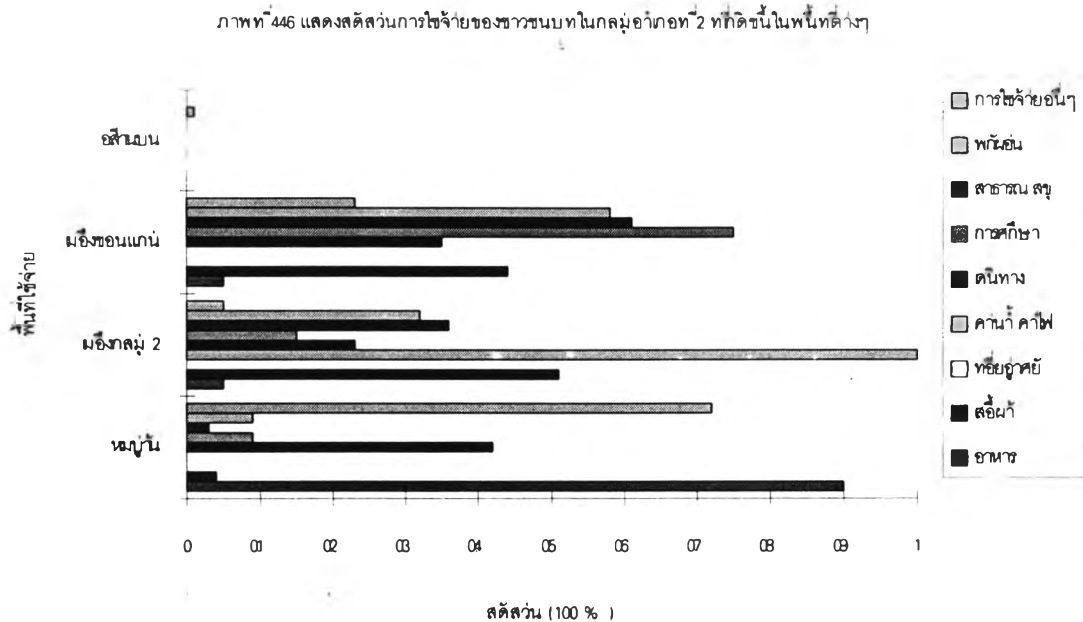
ประเภท	% การใช้จ่าย	หมู่บ้าน	เมือง เขต 2	เมือง ขอนแก่น	ภาค ต.อ.น. บน
อาหาร	57.73	0.90	0.05	0.05	-
เครื่องนุ่งห่ม	6.80	0.04	0.51	0.44	-
ที่อยู่อาศัย	-	-	-	-	-
สาธารณูปโภค	3.96	-	1	-	-
การเดินทาง	9.49	0.42	0.23	0.35	-
การศึกษา	8.35	0.09	0.15	0.75	-
ค่ารักษาพยาบาล	2.81	0.03	0.36	0.61	-
การพักผ่อน	0.96	0.09	0.32	0.58	0.01
อื่นๆ	9.9	0.72	0.05	0.23	-
	100.00				

ภาพที่ 4.45 แสดงการใช้จ่ายของชาวบ้านในกลุ่มอำเภอที่ 2

การใช้จ่ายที่สำคัญของชาวบ้านในกลุ่มอำเภอที่ 2 ได้แก่การใช้จ่ายเพื่ออาหาร มีสัดส่วนถึงร้อยละ 58 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่ค่าใช้จ่ายอื่นๆ และการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 และ 9 ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา

เครื่องนุ่งห่ม สาธารณูปโภค การรักษาพยาบาล และการพักผ่อนมีสัดส่วน ร้อยละ 8 และ 7 และ 4 และ 3 และ 1 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ

ชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 2 ส่วนใหญ่จะซื้ออาหารเพื่อบริโภคจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90 รองลงมาจะซื้ออาหารภายในชุมชนเมืองในอำเภอที่อาศัย และในเมืองขอนแก่น เนื่องจากชาวบ้านเดินทางเข้ามาทำงานในเขตเมืองโดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายเท่ากันร้อยละ 5 ของค่าใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มของชาวชนบทส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตเมือง โดยค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 โดยซื้อจากตลาดนัดหน้าอำเภอในตอนเช้า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51 ของการใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มทั้งหมด รองลงมาเกิดขึ้นจากการเดินทางเข้ามาซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าในเขตเมืองขอนแก่นโดยเฉพาะชุดนักเรียนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44 ที่เหลือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากพ่อค้าเร่ นำเสื้อผ้าไปขายในหมู่บ้านคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4 ของค่าใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มทั้งหมด

สำหรับการใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคค่าใช้จ่ายทั้งหมดของชาวชนบทจะเกิดขึ้นในเขตเมืองของอำเภอที่ชาวชนบทอาศัย โดยชาวบ้านเกือบทุกบ้านที่สำรวจจะมีเครื่องใช้ไฟฟ้าอย่างน้อย 1 ชนิด เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ตู้เย็น เป็นต้น

การใช้จ่ายเพื่อการเดินทางของชาวชนบทส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นภายในหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด โดยลักษณะการใช้จ่ายจะเป็นการใช้จ่าย เพื่อเติมน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับรถจักรยานยนต์และรถยนต์ในการเดินทางไปทำไร่ทำนา รองลงมาค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางจะเกิดขึ้นจากการเดินทางมาติดต่อราชการหรือซื้อของในเมือง ขอนแก่นมาขายในหมู่บ้านคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35 ของการใช้จ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากการเดินทางมาติดต่อธุรกิจในเขตเมืองที่ชาวบ้านอาศัยอยู่คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 23 ของการใช้จ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขต เมืองขอนแก่นจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการ ศึกษาทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาจะเกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาใน เขตเมืองที่ชาวบ้านอาศัยอยู่และค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นภายในหมู่บ้านของชาวชนบทจากการศึกษาใน ระดับประถมศึกษา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 และ 9 ของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมดตาม ลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 2 ส่วนใหญ่เกิดขึ้นใน เมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61 ของการใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะ การใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลในเมืองขอนแก่นของชาวชนบท ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นใน โรงพยาบาลประจำจังหวัดของรัฐ เช่น โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่น และโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78 ของค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น ส่วนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น จากคลินิกเอกชนในเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22 ของค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นใน เมืองขอนแก่น สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36 โดยลักษณะการใช้จ่ายของชาวบ้านในเขตเมืองส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นใน โรงพยาบาลประจำอำเภอและคลินิกเอกชนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89 และ 11 ตามลำดับ

สำหรับค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้านคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 3 ของการใ้ ใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด โดยลักษณะการใช้จ่ายส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นที่สถานี อณามัยในละแวกหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83 และซื้อยารับประทานเองร้อยละ 17 ของ การใช้จ่ายเพื่อรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นภายในหมู่บ้านทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนของชาวชนบท ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นจากการเที่ยวชมงานประเพณีประจำปี เช่นงานไหม เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 58 รองลงมาเกิดขึ้นในเขตเมืองของกลุ่มอำเภอที่ 2 จากการเดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณหาดบางแสน 2 ริมอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32 ที่เหลือค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นภายในหมู่บ้านจากงานประเพณีหรืองานบุญ สำหรับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเกิดจากการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนมและหนองคาย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9 และ 1 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนทั้งหมด

การใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆในชีวิตประจำวันของชาวชนบท เช่น ค่าผงซักฟอก สบู่ ยาสีฟัน เป็นต้น ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากร้านค้าภายในหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 72 รองลงมาเกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้าในเขตเมืองขอนแก่น เช่น แม็คโคร โลตัส เป็นต้นและค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากร้านค้าในเขตชุมชนเมืองที่ชาวบ้านอาศัยอยู่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23 และ 5 ของการใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่นๆในชีวิตประจำวันทั้งหมด

4.4.3 การใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 3

การใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 3 จากการสำรวจข้อมูลภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์ชาวบ้านโดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ ชาวบ้านที่อาศัยในเขตชนบทของกลุ่มอำเภอที่ 3 ประกอบด้วย อำเภอมีนบุรี บ้านไผ่ หนองเรือ และชุมแพจำนวน 40 ตัวอย่างโดยกลุ่มอำเภอดังกล่าวเป็นกลุ่มอำเภอที่ไม่มีพื้นที่ติดต่อกับกลุ่มอำเภอที่เป็นแหล่งที่ตั้งอุตสาหกรรม ตารางที่ 4.13 แสดงรายละเอียดหมู่บ้านตัวอย่างในกลุ่มอำเภอที่ 3

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	จำนวนตัวอย่าง
มีนบุรี	สวนหม่อน	เหล่ากนุง	5
		ป่าฝุ	5
บ้านไผ่	บ้านไผ่	หัวหนองหนองผักแว่น	5
		หนองวางโอง	5
หนองเรือ	หนองเรือ	สะอาด	5
		โนนทอง	5
ชุมแพ	ข้าวเรียง	นาสีนวล	5
		โนนทองกลาง	5
			40

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอมัญจาคีรี

บ้านเหล่ากุ่ม ตำบลสวนหม่อน ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ตามแนวถนนที่เชื่อมระหว่างอำเภอมัญจาคีรี - ขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวกเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ถนน อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับจ้างทำงานในเมืองขอนแก่นและทำไร่มัน

บ้านป่าฝุ ตำบลสวนหม่อน ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ 35 กิโลเมตร ตามแนวถนนที่เชื่อมระหว่างอำเภอมัญจาคีรี - ขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวกเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ถนน อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับจ้างทำงานในเมืองขอนแก่นและทำไร่มัน

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอบ้านไผ่

บ้านหนองแวงโอง ตำบลในเมือง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร ตามแนวถนนที่เชื่อมระหว่างตำบลจากตำบลในเมือง - ภูเหล็ก การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ไกลถนนสายหลักระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร ไม่มีรถประจำทางผ่าน อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับจ้างทำงานในชุมชนเมืองบ้านไผ่และทำนา

บ้านหัวหนองหนองผักแว่น ตำบลบ้านไผ่ ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 45 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ช่วงบ้านไผ่ - ขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ไกลจากถนนสายหลักระยะทางประมาณ 5 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าสู่หมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ไม่มีรถประจำทางผ่าน อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ รับจ้างทำงานในชุมชนเมืองบ้านไผ่และทำไร่

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอหนองเรือ

บ้านสะอาด ตำบลหนองเรือ ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ช่วงหนองเรือ - ขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างสะดวกเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ถนนสายหลักระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร อาชีพหลักของชาวบ้าน ได้แก่ ทำไร่และทำนา

บ้านหินลาด ตำบลโนนทอง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตร ตามแนวถนนที่เชื่อมเข้าสู่อำเภอภูเวียงโดยแยกจากถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ช่วง ชุมแพ - ขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นค่อนข้างลำบากเนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ไกลจากถนนสายหลักระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าหมู่บ้านเป็นลูกรัง อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ ทำไร่ทำนาและทำนา

หมู่บ้านตัวอย่างในอำเภอชุมแพ

บ้านนาสีนวล ตำบลขัวเรียง ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตรตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ช่วง ชุมแพ - ขอนแก่น การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นลำบาก เนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ไกลจากเมืองขอนแก่น และหมู่บ้านตั้งอยู่ห่างจากถนนระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าหมู่บ้านเป็นลูกรัง อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ ทำไร่ทำนาสำหรับประหลังและทำนา

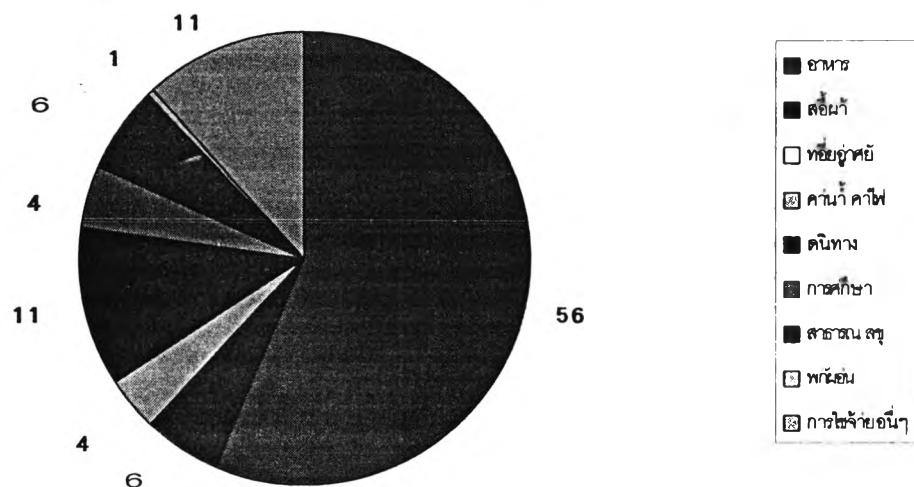
บ้านโนนทองกลาง ตำบลหนองไผ่ ที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากเมืองขอนแก่นทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 85 กิโลเมตร ตามแนวถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 ช่วง ชุมแพ - เลย การเดินทางจากหมู่บ้านเข้าสู่เมืองขอนแก่นลำบาก เนื่องจากหมู่บ้านตั้งอยู่ไกลจากเมืองขอนแก่น หมู่บ้านตั้งอยู่ห่างจากถนนระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร สภาพถนนเข้าหมู่บ้านเป็นลูกรัง อาชีพหลักของชาวบ้านได้แก่ ทำไร่ทำนาสำหรับประหลังและทำนา

การใช้จ่ายเพื่อบริโภคสินค้าและบริการของชาวบ้าน ได้แก่ การใช้จ่ายเพื่ออาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภค การพักผ่อน และการใช้จ่ายเพื่อเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน ของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอเขต 3 ในช่วงเวลา 1 เดือน ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆดังได้แสดงรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 แสดงการใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 3

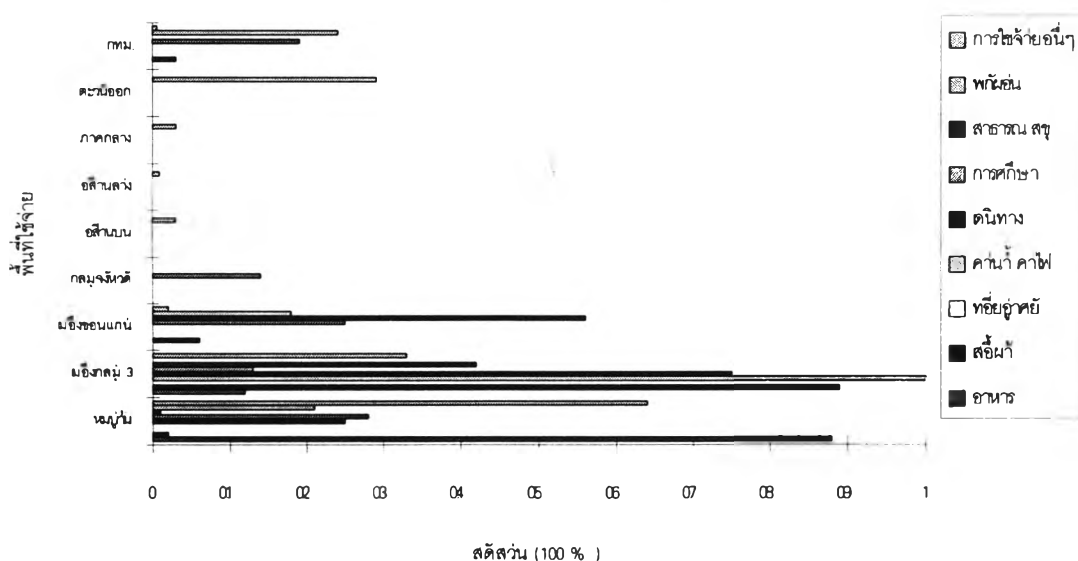
ประเภท	% การใช้จ่าย	หมู่บ้าน	เมือง กลุ่ม 3	เมือง ขอนแก่น	กลุ่ม จังหวัด	ภาค ต.อน. บน	ภาค ต.อน. ล่าง	ภาค ตะวันออก	ภาค กลาง	กทม
อาหาร	56.3	0.88	0.12	-	-	-	-	-	-	-
เครื่องนุ่งห่ม	5.66	0.02	0.89	0.06	-	-	-	-	-	0.03
ที่อยู่อาศัย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาธารณูปโภค	3.80	-	1	-	-	-	-	-	-	-
การเดินทาง	11.58	0.25	0.75	-	-	-	-	-	-	-
การศึกษา	4.40	0.28	0.13	0.25	0.14	-	-	-	-	0.19
การรักษาพยาบาล	6.00	0.01	0.42	0.56	-	-	-	-	-	-
การพักผ่อน	0.62	0.21	-	0.18	-	0.03	0.01	0.29	0.03	0.24
อื่นๆ	11.67	0.64	0.33	0.02	-	-	-	-	-	0.01
	100.00									

ภาพที่ 4.17 แสดงการใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 3

การใช้จ่ายเพื่ออาหารเป็นค่าใช้จ่ายที่สำคัญของชาวบ้านในกลุ่มอำเภอที่ 3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56 ของการใช้จ่ายทั้งหมด รองลงมาได้แก่การใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆในชีวิตประจำวัน และการใช้จ่ายเพื่อการเดินทาง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12 และ 11 ของการใช้จ่ายทั้งหมดตามลำดับ ประเภทค่าใช้จ่ายที่เหลือจะเป็นประเภทการใช้จ่ายที่มีสัดส่วนการใช้จ่ายน้อยกว่าร้อยละ 10 ของการใช้จ่ายทั้งหมด

ภาพที่ 448 แสดงสัดส่วนการใช้จ่ายของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 3 ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่างๆ

การใช้จ่ายเพื่ออาหารของชาวชนบทในกลุ่มอำเภอที่ 3 ส่วนใหญ่ จะเกิดขึ้นจากการซื้ออาหารสดจากร้านค้าภายในหมู่บ้านของตนเองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 88 ของการใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด รองลงมาค่าใช้จ่ายเพื่ออาหารจะเกิดขึ้นจากการเดินทางเข้ามาทำงานหรือมาติดต่อธุระของชาวชนบทในเขตชุมชนเมืองที่ชาวชนบทอาศัยอยู่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12 ของการใช้จ่ายเพื่ออาหารทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มของชาวชนบทส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าในเขตชุมชนเมืองที่ชาวบ้านอาศัยอยู่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89 รองลงมาจะเกิดขึ้นจากการซื้อเสื้อผ้าจากร้านค้าในเมืองขอนแก่นโดยส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องแบบนักเรียนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6 ของการใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มทั้งหมด ที่เหลือจะเกิดขึ้นจากการเดินทางของชาวบ้านเข้ามาทำธุระในกรุงเทพมหานคร และเกิดขึ้นจากการซื้อจากพ่อค้าเร่ที่นำเสื้อผ้ามาขายภายในหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3 และ 2 ของการใช้จ่ายเพื่อเครื่องนุ่งห่มทั้งหมดตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคของชาวบ้านค่าใช้จ่ายเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมดจะเกิดขึ้นในเขตชุมชนเมือง สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการเดินทางโดยรถรับจ้างในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด ที่เหลือจะเกิดขึ้นจากการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงจากปั้มน้ำมันภายในหมู่บ้านสำหรับรถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์เพื่อเดินทางไปทำนาและทำไร่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางทั้งหมด

การใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของชาวชนบทส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งมีโรงเรียนตั้งอยู่ในละแวกหมู่บ้านคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28 ของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 ของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมด ที่เหลือการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาจะเกิดขึ้นจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และมหาวิทยาลัยมหาสารคามในเขตพื้นที่กลุ่มจังหวัด และการศึกษาในระดับมัธยมในเขตชุมชนเมืองที่ชาวเมืองอาศัยอยู่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 และ 14 และ 13 ของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาทั้งหมดตามลำดับ

การใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของชาวชนบทส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายในเมืองขอนแก่นคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56 ของการใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะการใช้จ่ายส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นในคลินิกเอกชน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 54 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลในเมืองขอนแก่นทั้งหมด รองลงมาจะเกิดขึ้นในโรงพยาบาลประจำจังหวัด ได้แก่ การเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่นและโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่นทั้งหมด

สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลของชาวชนบทที่เกิดขึ้นในเขตชุมชนเมืองที่ชาวบ้านอาศัยอยู่ มีสัดส่วนรองจากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในเมืองขอนแก่น โดยมีสัดส่วนร้อยละ 42 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในคลินิกเอกชนในเมืองและโรงพยาบาลประจำอำเภอ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 70 และ 30 ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน ค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านชนบทคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลทั้งหมด ลักษณะการรักษาพยาบาลส่วนใหญ่จะใช้บริการของสถานีนอมาัยในละแวกบ้าน

การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของชาวชนบทส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณ พัทยาและบางแสนในจังหวัดชลบุรี ภาคตะวันออกคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29 รองลงมาจะเกิดขึ้นจากการเดินทางไปเยี่ยมบุตรหลานหรือญาติในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24 ของค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนทั้งหมด ที่เหลือค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้นจากงานบุญภายในหมู่บ้าน และงานประเพณีประจำปีภายในเมืองขอนแก่น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21 และ 18 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนตามลำดับ การใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนจะเกิดขึ้นจากการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดนครพนมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

และการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในเขตภาคกลางมีสัดส่วนเท่ากันร้อยละ 3 เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างจากการเดินทางไปนมัสการหลวงพ่อบ้านไร่ ในจังหวัดนครราชสีมาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.9 ของการใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนทั้งหมด

การใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันของชาวชนบทส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากร้านค้าภายในหมู่บ้านมีสัดส่วนถึงร้อยละ 64 รองลงมาเกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากร้านค้าภายในเขตชุมชนเมืองที่ชาวบ้านอาศัยอยู่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33 ที่เหลือเกิดขึ้นจากการซื้อสินค้าจากห้างสรรพสินค้าในเมืองขอนแก่นและในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2 และ 0.6 ตามลำดับ